

FOTOGRAF 07 z.s.
VÝROČNÍ
ZPRÁVA 2019

FOTOGRAF 07 z.s. – VÝROČNÍ ZPRÁVA 2019

Obsah

3 Úvod – Poslání

4 Základní informace, Kontakty

Zpráva o činnosti 2019

5 Časopis Fotograf

12 Fotograf Festival

31 Fotograf Gallery

63 Finanční zpráva o činnosti 2019

ÚVOD

Poslání

Spolek Fotograf 07 z.s. vyvíjí svou činnost v oblasti kulturních a uměleckých aktivit. Účelem spolku je propagace a podpora fotografie v rámci výtvarného umění, její širší začlenění do kontextu současného umění a do povědomí široké veřejnosti nejen v tuzemsku, ale také výrazně na mezinárodní scéně.

Spolek se orientuje na tři typy činností – provozuje Fotograf Festival, Fotograf Gallery a vydává časopis Fotograf. Časopis Fotograf byl založen roku 2002, Fotograf Gallery byla otevřena v Praze v roce 2009 a od roku 2011 každoročně v měsíci říjnu probíhá v Praze Fotograf Festival. Všechny tyto činnosti charakterizuje zabývání se průniky fotografie a současného umění.

Základní informace

Název: Fotograf 07 z.s.

Sídlo: Jungmannova 19/7, 110 00 Praha 1

Identifikační číslo (IČ): 28561236

Právní forma: zapsaný spolek

Registrace právní subjektivity: Městský soud v Praze, dne: 12. 11. 2007, pod č.: L 18277

Orgány spolku jsou:

Správní rada:

Pavel Baňka

Markéta Kinterová

Tomáš Hruža

Eva Hodek

Statutární orgán:

Pavel Baňka, předseda

Markéta Kinterová, místopředsedkyně

Tomáš Hruža, místopředseda

Kontakty

Jungmannova 19/7, 110 00 P-1

email: info@fotografnet.cz

tel: +420 222 942 334

fundraiser:

Eva Hodek, eva.hodek@fotografnet.cz

+420 733 341 453

Fotograf Magazine

šéfredaktor:

Markéta Kinterová

marketa.kinterova@fotografnet.cz

+420 777 674 874

produkce:

Barbora Soukupová

barbora.soukupova@fotografnet.cz

+420 776 319 193

výroba & distribuce:

Tomáš Hruža

tomas.hruza@fotografnet.cz

+420 775 052 607

Fotograf Festival

director:

Markéta Kinterová

marketa.kinterova@fotografnet.cz

+420 777 674 874

dramaturgie a hlavní kurátor:

Pavel Vančát

pavelvancat@gmail.com

+420 777 076 739

manažer festivalu:

Sandra Svobodová

sandra.svobodova@fotografnet.cz

+420 728 280 587

marketing manager:

Eva Hodek

eva.hodek@fotografnet.cz

+420 733 341 453

Fotograf Gallery

art director:

Markéta Kinterová

marketa.kinterova@fotografnet.cz

+420 777 674 874

kurátor:

Jiří Ptáček

jiri.ptacek@fotografnet.cz

+420 774 068 514

office manager:

Marie Rozmáneková

marie.rozmankova@fotografnet.cz

+420 604 714 160

asistent:

Lenka Glisníková

l.glisnikova@gmail.com

+420 733 155 780

ČASOPIS FOTOGRAF 2019

Časopis Fotograf se zabývá průniky fotografie a současného umění, stejně jako partnerské projekty Fotograf Gallery a Fotograf Festival provozované spolkem Fotograf 07 z.s. Řadí se mezi nejvýznačnější zahraniční časopisy ve světě věnující se současné fotografické tvorbě.

Úvod

Časopis působí na české i mezinárodní scéně již sedmnáct let a v současné době je jako jediné české výtvarné periodikum distribuován do světa v anglické mutaci zvláště. Tento fakt tvoří zásadní hledisko pro vizi, jakým způsobem je časopis vytvářen a pro jaký kontext je připravován. V domácím kontextu unikátní vazba na mezinárodní scénu je bezesporu největším přínosem časopisu Fotograf jak pro povědomí o světové fotografii u nás, ale zejména pro povědomí v zahraničí o tvorbě významných českých umělců, jak z bohaté historie československé fotografie, tak ze současnosti.

Tištěná periodika i knižní trh procházejí za posledních 30 let zajímavým vývojem a i přes různé negativní prognózy se naopak zájem o koupi publikací zvyšuje i když v posledních letech se vývoj o něco zpomalil [Zpráva o českém knižním trhu 2017/2018, Svaz českých knihkupců a nakladatelů, Praha 2018]. V rámci uměleckých časopisů a knih se každopádně jedná o sílící trend, který bývá označován jako boom a dokládá jej stále rostoucí síť veletrhů zaměřených na tuto oblast, kterých se v rámci našich možností účastníme.

Posláním a cílem časopisu Fotograf je informovat českou odbornou i širší kulturní veřejnost o dění v oblasti fotografického umění ve světě i doma a především také šířit povědomí o české fotografii a soudobé vizuální kultuře v České republice i v zahraničí. Z vysoce odborného zaměření časopisu vyplývá také jeho nekomerční charakter, který spolu s nároky na zpracování rozsáhlých podkladových materiálů a s nároky na odborné články a jejich překlady, nejčastěji z češtiny do anglického jazyka nebo naopak, způsobuje značnou finanční náročnost projektu.

Zázemí

Místo prodeje a redakce časopisu sídlí v domovské Fotograf Gallery v Jungmannově ulici 7. Fotografa vnímáme jako jedno přirozených kulturních center města, ať již kvůli výstavám, studiu či nákupu fotografických publikací, ale například také kvůli příjemnému prostředí pro setkání. Za tímto účelem byla vybudována stálá Čítárna uzpůsobená mimo jiné pro účely krátkodobých komorních setkání, ale zejména jako prezenční knihovna odborné literatury týkající se fotografie. Autorem architektonického řešení Fotografa je vizuální umělec a architekt Jan Fabián. Ve Fotograf Gallery sídlí redakce a centrální distribuční místo, ale zároveň je to místo fotografických setkávání, ať už v rámci večerních seminářů a přednášek, tak zejména výstav, které pravidelně od listopadu 2009 pořádáme. Naše vize je postupně vytvořit živou variabilní platformu pro soudobou fotografii a vizuální kulturu, která by reflektovala dění v českém umění a společnosti a oslovovala především odborníky, ale také širší veřejnost se zájmem o fotografii, zejména nemladší generaci.

Čítárna je exkluzivním zázemím, které slouží jako showroom časopisu a odborné knihovny dosud recenzovaných výtisků, barterové spolupráce s konkurenčními zahraničními periodiky či nakladatelstvími a dále jsou zde k prezenčnímu zapůjčení knihy relevantní s dosavadními ročníky Fotograf Festivalu.

z procesu tisku

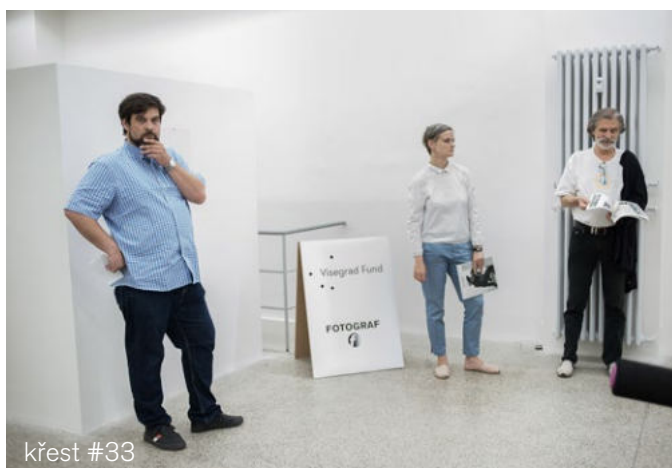
Pavel Vančát, Ateliér Josefa Sudka

Realizace

V roce 2019 jsme vydali dvě tematická čísla v české a anglické jazykové mutaci zvlášť – #33 Investigace a #34 Archeologie euforie. V čísle 33 Investigace jsme se věnovali snaze fotografů a umělců upozornit na zásadní problémy současného světa jako je znečištění, migrace, nebo false news. Inspirací nám byla investigativní žurnalistika, která nejen, že je stěžejním whistleblowerem aktuálně poněkud zkoušených demokratických systémů, ale v podstatě tím nejdůležitějším impulsem pro zachování základních principů politické a sociální rovnosti. Říjnové číslo #34 Archeologie euforie navazovalo na 30. leté výročí pádu Železné opony, které se snažilo nahlížet jako komplexní a delší časový úsek přerodu vizuality od osmdesátých do poloviny devadesátých let. Rozhodnutí věnovat se vizuálnímu materiálu období přelomu 80. a 90. let vycházelo z představy, že právě odstup 30ti let nabízí nadhled, ze kterého lze nejen představit vizuální podobu doby v její pestrosti a šíři, ale i bilancovat nedávný vývoj z pohledu nejmladší generace, která socio-politické souvislosti dědí a je nucena se s tímto dědictvím vypořádat a vyjádřit se k němu svým vlastním vizuálním jazykem. Toto vydání tradičně sdílelo téma s domovským Fotograf Festivalem, jehož hlavním kurátorem a také editorem tohoto čísla byl Pavel Vančát. Časopis tak opět sloužil jako širší publikace k tématu a obsahoval zároveň festivalový katalog formou přílohy. Všechna čísla časopisu jsou po celou dobu festivalu dostupná na některých místech participujících organizací a ve festivalové Čítárně. Tituly v ní obsažené jsme získali ve spolupráci s těmito nakladatelstvími a organizacemi: The MIT Press, MACK, Sternberg Press, Aperture, Picador Press, Verso, University of California Press, Penguin, Serpentine Galleries, Artarchive a další.

performance Radima Labudy

křest #33

Doprovodný program

Ke každému číslu pořádáme vždy speciální křest. Vydání na téma Investigace bylo slavnostně pokřtěno v pátek 21. 6. 2019 v prostorách Fotograf Gallery. Akci doprovodil Radim Labuda performancí s názvem Umělec v post-praxi připravuje salát, při níž servíroval kulinářsky pojatý zeleninový salát okořeněný útržkem editoriale čísla dekonstruovaným skrze skartovací zařízení. Akce měla symbolizovat úskalí investigativní činnosti jakožto aktivity, jíž permanentně hrozí nátlak či cenzura. Při křtu byl též oficiálně představen nově zavedený rezidenční program Fotograf Residency, který vznikl díky podpoře Visegrad Fund. Zároveň bylo Pavlem Baňkou veřejně oznámeno předání pozice šéfredaktora Markétě Kinterové, která se ujala

křest #34, Fotograf Festival, Colloredo-Mansfeld palác

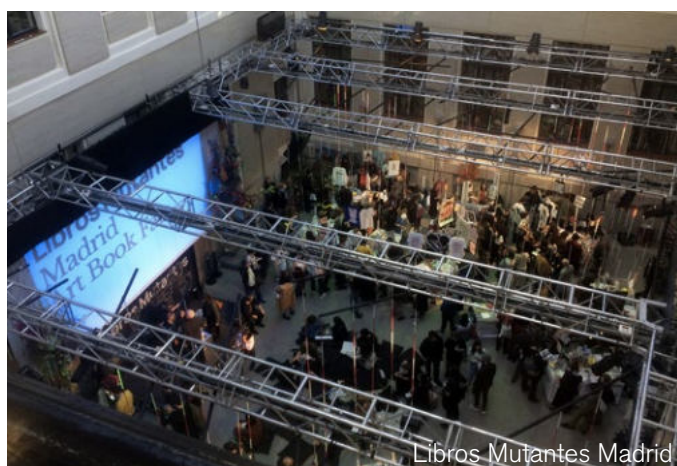
konceptu prvního vydání tohoto roku (#33 Investigace). Pavel Baňka zůstává členem redakční rady, přičemž se rada během tohoto roku rozšířila o dva členy – Václava Kopeckého a Pavla Vančáta.

Vydání dalšího čísla tematicky navázaného na Fotograf Festival mělo křest během slavnostního zahájení festivalu, které se konalo 26. 9. 2019 v prostorách barokního sálu Piano Nobile Colloredo-Mansfeldského paláce GHMP. Součástí křestu bylo úvodní slovo Markéty Kinterové, ředitelky festivalu a šéfredaktorky časopisu a Pavla Vančáta, kurátora festivalu a editora tohoto čísla. Proběhlo zahájení výstavy Orient V Michalem Novotným, kurátorem této výstavy, na což navázal djský set ikony devadesátých let pražské scény Josefa Sedloňe.

Prezentace doma a v zahraničí

V tomto roce jsme časopis Fotograf aktivně prezentovali při několika příležitostech v zahraničí a u nás, a to na mezinárodních festivalech, přehlídkách a veletrzích jako např.:

- Leipziger Buchmesse, Lipsko, Německo (21. 3.–24. 3. 2019)
- Format Festival, Derby, Velká Británie (15. 3.–14. 4. 2019)
- Book me, Praha Česká republika (27.–29. 4. 2019)
- Miss Read, Die Akademie der Künste, Berlín, Německo (3.–5. 5. 2019)
- Riga Photomonth, Riga, Lotyšsko (15. – 17. 5. 2019)
- I Never Read, Art Book Fair Basel, Basel, Švýcarsko Tabook (12.–15. 6. 2018)
- Les Rencontres d'Arles, Arles, Francie (1. 7.– 22. 9. 2019)
- Litr, Olomouc, Česká republika (20.–22. 9. 2019)
- Friends with Books, Berlín, Německo (20.–22. 9. 2019)
- Tabook, Tábor, Česká republika (3.–5. 10. 2019)

Libros Mutantes Madrid

MissRead Berlin

V roce 2019 vyšla tato dvě tematická čísla časopisu Fotograf:

INVESTIGACE

Časopis Fotograf #33 (červen 2019)

Pod názvem investigace hledáme v umělecké práci soustavné zkoumání informací jako nedílnou součást procesu vzniku. Inspirací je nám investigativní žurnalistika, která nejen, že je stěžejním whistleblowerem momentálně poněkud zkoušených demokratických systémů, ale v podstatě tím nejdůležitějším impulsem pro zachování základních principů politické a sociální rovnosti. V rámci diversity prezentovaných přístupů se chceme pohybovat ve škále od příkladů z žurnalistiky, či projektů dokumentární fotografie, které překračují svým pojetím či rozsahem formát reportáže, přes ironizující komentáře politické situace až po ryze umělecké projekty širších interpretací, jejichž významnou součástí je právě proces zkoumání mocenských taktik či podezřelých aktivit poškozujících ideály občanské společnosti.

ARCHEOLOGIE EUFORIE

Časopis Fotograf #34 (říjen 2019)

Na konci roku 1989 došlo v tehdejších východním bloku k pádu totalitních režimů, který radikálně předznamenal vývoj dalších desetiletí a zároveň se stal impulsem konce dějin, tezi Francise Fukuyamy, který v roce 1992 teoreticky nastínil post-historickou etapu západního neoliberalismu. Dosud převažující bipolární pohled na tehdejší politické změny přitom celou situaci často zjednodušuje. S dnešním dostatečným odstupem se se nabízí možnost se na celou problematiku politických a sociálních změn podívat nikoliv perspektivou přelomu, ale spíše „tání“ či „přechodu“. Je to možnost popsat nejen samotný přelom, ale i předehty a dohry souvisejících transformací; je to pokus popsat i mnohá nedorozumění napříč společnostmi, slepé uličky i excesy. Měl by to být pohled, který místo jednoho milníku sleduje celou přechodovou etapu během osmdesátých let až po definitivní nastolení neoliberálního kapitalismu. 80. a 90. léta jsou také obdobím, kdy se v Československu šířejí etablovala postmoderna jako umělecký směr. Postmoderní teorie nejen odpovídaly náhlé neukotvenosti v mnoha oborech včetně umění, ale také legitimizovaly řadu disparátních eklektických procesů a tím vlastně oddálily skutečnou diskusi o modernitě jako estetickém i sociálním milieu. Jak jsou všechny tyto fundamenty a kořeny naší současné demokracie chápány z dnešního pohledu? Nakolik jsme schopni dnes formulovat naši tehdejší pozici a srovnat ji s tím, kam dnes opravdu chceme směřovat? Jakou společenskou a kulturní identitu jsme tehdy přijali, za jakých podmínek a co si z ní doposud ponecháváme?

Změna periodicity a koncepce od roku 2020

Krom realizace dvou výše popsaných tematických čísel se team redakce i redakční rady věnoval podstatnou měrou dvěma zásadním změnám, kterými časopis Fotograf projde již zkraje roku 2020. Jedná se o změnu periodicity a novou koncepci spolu s redesignem. Změna periodicity z dosavadního počtu čísel 2 za rok na 3 čísla ročně stojí na logické argumentaci nejen vůči distribučním sítím, ale také vzhledem k pozici ke konkurenci, kdy valná většina těchto titulů vychází 3x nebo 4x ročně. Vysvětlení je jednoduché v tom smyslu, že se tak daří lépe udržet větší pozornost v průběhu roku, visibilitu na trhu spojenou s vydáním nového čísla, častější dodání předplatitelům a častější promování a akce spjaté s každým novým číslem, které opět zvyšují viditelnost a zájem o nový obsah.

Časopis doposud vycházel průměrně o 120ti stranách, což lze minimalizovat na cca 80 stran na jedno číslo snížením počtu stran v hlavní obrazové části, která doposud a to i vzhledem ke konkurenci byla značně předimenzovaná a prezentovala nebývalé množství autorů. Tímto zúžením čísla se více zaměříme na dané téma a celkové koncepci časopisu to, věříme, prospěje a diverzifikuje jednotlivé rubriky od sebe, čili zajistí zajímavou pestrost v rámci jedno čísla.

Hlavní motivací pro změny v rámci struktury a zejména redesignu, čili nové grafické podoby časopisu je snaha obstát v mezinárodní konkurenci a zejména získat v rámci distribučních sítí lepší postavení pro prodej časopisu, což nelze bez současného designu, kterým mnoho konkurenčních titulů v poslední době prošlo a velmi úspěšně. Tímto zásadním krokem chceme zabránit tomu, aby se v rámci distribuční politiky časopis potýkal se stigmatem periodika z bývalého východního bloku. Naopak po navrhovaných změnách a to zejména skrze novou grafickou podobu chceme tento aspekt díky době zvolené specifičnosti využít v náš prospěch.

Redesign

Pro spolupráci na redesignu jsme v rámci komorního výběrového řízení oslovili studio The Rodina, které tvoří Tereza a Vít Rullerovi, kteří již v minulosti vytvářeli vizuální identitu Fotograf Festivalu 2015. Sídlo autorské dvojice a těžiště jejich úspěšné práce je již více let v Amsterdamu, což je pro naši vizi obstání v rámci mezinárodního kontextu dalším zajímavým aspektem.

Součástí zadání pro vytvoření grafického návrhu bude apel na současný design vhodný pro prezentaci fotografií či nových médií, který bude zároveň pomáhat dál budovat a šířit značku samozřejmě časopisu, ale v budoucnu i celého spolku. Logo, které pro časopis má z této spolupráce vzejít by mělo v budoucnu být možno rozvíjet na úrovni všech našich aktivit.

Distribuce a propagace

Druhým rokem využíváme služeb britské distribuční společnosti PineApple Media Ltd. se sídlem v Londýně. Dále trvá naše spolupráce s Motto Distribution. Významná je i přímá distribuce do vybraných galerií zejména v Londýně. Ovšem pokud jde o investice do propagace časopisu Fotograf, jsme zatím velmi limitováni financemi – jak na výrobu, tak na inzerci, ale nejvíce v možnosti prezentovat časopis na prestižních festivalech, veletrzích a přehlídkách, jakými jsou například Paris Photo či Unseen Fair Amsterdam, které jsou pro vystavovatele a účastníky programu vysoce finančně náročné.

Letošním rokem jsme se zaměřili v součinnosti s dalšími našimi aktivitami jako je Fotograf Festival a Fotograf Gallery na rozšíření online marketingové strategie skrze sociální sítě a jejich provázanosti na webové stránky a e-shop. Vznikl tak další facebookový profil výhradně pro PR časopisu, dále twitterové účty pro všechny tři platformy a nově také tři instagramové účty. Smyslem těchto účtů je naplňovat je zajímavým doplňujícím obsahem, který dotváří obraz našeho spolku a pomáhá propagovat naši činnost a prodej časopisu.

Technické specifikace časopisu Fotograf – 2019:

Formát: 225 x 290 mm

Obálka: 250g Bio Top 3, tisk 4/4, lakování

Vnitřek: 150g G-print, 4/4

Příloha: 100g offset, 4/4

Rozsah: 100 stran vnitřku + 16 stran příloha + 4 strany obálka

Vazba: V4

Počet druhů: 2 druhy (mutace v černé desce)

Příloha – plakát: formát 570 x 435 mm, papír 120g Bio Top 3

Náklad: 1200 anglická mutace + 650 ks česká verze

Vydavatel a adresa redakce:

Fotograf 07 z.s., Jungmannova 7, 110 00 Praha 1

www.fotografmagazine.cz

www.fotografgallery.cz

www.fotografestival.cz

Časopis Fotograf vydává spolek Fotograf 07 z.s. za finanční podpory Ministerstva kultury České republiky a Státního fondu kultury České republiky.

Registrace: MKČR E 13774, ISSN 1213-9602

Redakce: šéfredaktor: Pavel Baňka, creative director: Markéta Kinterová,

produkce: Barbora Soukupová, výroba a distribuce: Tomáš Hrůza

Redakční rada: Pavel Baňka, Hana Buddeus, Štěpán Grygar, Tomáš Hrůza, Markéta Kinterová, Jen Kratochvíl, Tomáš Pospěch, Jiří Ptáček, Pavlína Vogelová, Filip Láb, Václav Kopecký, Tereza Rudolf, Pavel Vančát

FOTOGRAF FESTIVAL 2019

Základní informace

V roce 2019 uspořádal spolek Fotograf 07 devátý ročník Fotograf Festivalu s názvem "Archeologie euforie: 1985-1995". Jako každý rok se festival zaměřil na specifika fotografie a reprodukovatelného obrazu jako takového a to skrze tvorbu zahraničních i domácích autorek a autorů. Cílem Fotograf Festivalu je vybudovat tradici a platformu fotografického festivalu, který zařadí Prahu mezi další významná centra fotografie a vizuálního umění v Evropě. Usiluje o přiblížení současného fotografického umění a vytvoření tematicky zaměřeného prostoru pro setkávání širšího publika i odborné veřejnosti z celého světa.

Téma festivalu vzniklo v návaznosti na 30. výročí Sametové revoluce. K festivalu vyšlo i stejnojmenné vydání časopisu Fotograf, které mohlo představit vizuální materiál z jiného pohledu a doplnit tak širší, které se devátý ročník festivalu věnoval. Díky propojení festivalu a jednoho čísla časopisu Fotograf mají obě činnosti spolku větší ohlas nejen u nás, ale i v zahraničí. Kurátorem a autorem výstavní koncepce byl historik fotografie a kurátor Pavel Vančát.

Festival letos prezentoval výstavy v menších galeriích i velkých institucích jako například Uměleckoprůmyslové museum v Praze, Národní Galerie Praha nebo Galerie hlavního města Prahy a současně zasáhl i do veřejného prostoru. Kromě výstav nabídl také bohatý doprovodný program, který svou náplní každoročně reflektuje zvolené téma. Důležitou součástí programu bylo celodenní diskuzní fórum, které se v průběhu dopoledne věnovalo vývoji financování kultury u nás i v zahraničí, odpolední blok pak reflektoval transformaci médií se zaměřením na fotografii.

Fotograf Festival byl pořádán pod záštitou MgA. Hany Třeštíkové, radní hl. m. Prahy a Petra Burgra, radního Městské části Praha 1 a za podpory Ministerstva kultury ČR, Státního fondu kultury ČR a Hlavního města Prahy. Partneri byli Hl. m. Praha, Ministerstvo Kultury, Státní fond kultury, Praha 1, Praha 7, Galerie hlavního města Prahy, Uměleckoprůmyslové museum v Praze, Nadace pro současné umění Praha, Emblem hotel, Velvyslanectví Slovinské republiky, Nizozemská ambasáda, Elpida o.p.s., Meetfactory a Česká Centra. Mezi mediální partnery dlouhodobě patří A2, Art+Antiques, Artalk.cz, Artmap, Artyčok, Artikl, Radio1 a Radio Wave.

Tematický rámec a zdůvodnění projektu

UPM - Obrazy konce dějin

Ačkoliv současná střední Evropa nesporně prožívá nejvíce idylické období své novodobé existence, rostoucí politické a sociální problémy posledních let, které často radikálně zpochybňují vývoj posledních tří dekad, nás stále silněji vracejí k otázce zakotvení a legitimacy současné neoliberální společnosti. Nenápadnou, avšak podstatnou součástí dneška je i neustálý boj o obraz a logiku naší minulosti.

Na konci roku 1989 došlo v celém tehdejší „východním bloku“ k pádu totalitních režimů, který radikálně předznamenal vývoj dalších desetiletí. Dosud převažující bipolární pohled na tehdejší politické změny přitom celou situaci často zjednodušuje. S dnešním dostatečným odstupem se nabízí možnost se na celou problematiku politických a sociálních změn podívat nikoliv perspektivou přelomu, ale spíše „tání“ či „přechodu“.

S otázkou legitimacy a fundamentů naší demokratické minulosti samozřejmě souvisí i otázka kredibility fotografie, masových médií a propagandy na utváření společenského povědomí a etosu doby. Právě poslední dekady 20. století představují dobu, která dovršila a následně zproblematizovala nadvládu fotografie jako moderního masového média. Rozpad hierarchické a regulované distribuce médií a informací, kterou začala narušovat tehdejší „nová média“ (video, xerox, počítače), postupně dostupná i širší veřejnosti, výrazně přispěl k rozlomení hegemonie centrální moci. K postupnému „tání“ patří i otázka prostupnosti železné opony mezi Východem a Západem, která se již během 80. let postupně rozpouštěla sice striktně regulovaným, ale narůstajícím pohybem osob i kapitálu, což vedlo k rostoucí nepřímé konfrontaci soupeřících ideologií skrze spotřební a módní trendy.

Naopak doba počátku devadesátých let představuje nekontrolovatelný vpád informací, zboží a investic,

UPM - Obrazy konců dějin

Pavel Vančát - Fortépan, Ateliér Josefa Sudka

doprovázený euforickým pocitem svobody a možnosti sebeurčení a nadějí na osvícenou a spravedlivou politiku. Následný ekonomický vývoj 90. let, postupně kumulující kapitál v rukou nastupujících elit (často spjatých s předchozím režimem) pak zásadně přispěl k opětovné normalizaci doposud otevřených poměrů a rostoucím deziluzím ohledně nového politického života.

Osmdesátá a devadesátá léta jsou také obdobím, kdy se v Československu šířeji etablovala postmoderna jako umělecký směr (i jako všeobjímající a všeomluvná módní nálepka). Postmoderní teorie nejen odpovídaly náhlé neukotvenosti v mnoha oborech včetně umění, ale také legitimizovaly řadu disparátních eklektických procesů a tím vlastně oddálily skutečnou diskusi o modernitě jako estetickém i sociálním milieu. Rozhodnutí věnovat se vizuálnímu materiálu období přelomu 80. a 90.let vychází z představy, že právě odstup 30ti let nabízí nadhled, z kterého lze nejen představit vizuální podobu doby v její pestrosti a šíři, ale i bilancovat nedávný vývoj z pohledu nejmladší generace, která socio-politické souvislosti dědí a je nucena se s tímto dědictvím vypořádat a vyjádřit se k němu svým vlastním vizuálním jazykem.

Hlavní programová část – highlights

GHMP - Dům fotografie – Jasanský/Polák/Kárný

GHMP – Colloredo-Mansfeldský palác, Orient V

Festival se zaměřil jak na umělce tvořící v období revoluce, tak i na mladší generaci, která toto období reflektuje zpětně nebo jiným pohledem. Během skoro dvou měsíců se otevřelo 16 festivalových výstav českých i zahraničních umělců, sólových a skupinových přehlídek. V Karlin Studios byla k vidění výstava polského umělce Rafala Milacha, kterou připravil polský kurátor Adam Mazur. Projekt s názvem Odmítnutí se snažil o vizuální prezentaci různých systémů kontroly a vyvíjení tlaku v rámci současných i minulých sociálně politických uskupení a skupinách.

Výstava Lukáše Jasanského a Martina Poláka v Domě Fotografie (Galerie hlavního města Prahy) s názvem Jasanský/Polák/Kárný představila fotografie plastik polského sochaře Alfonse Karného, který je pro autorskou dvojici s typickou nadsázkou uveden jako spoluautor v názvu výstavy.

Kolektivní výstava Orient V připravená kurátorem Michalem Novotným oficiálně zahájila letošní Fotograf Festival v Colloredo-Mansfeldském paláci. Jednalo se o pokračování mezinárodního projektu, který je mediací nad existencí východoevropské identity. Tato repríza se soustředila na film a videa, v pěti palácových sálech bylo k vidění celkem 30 uměleckých děl od českých i zahraničních umělců (Jirka Skála, Jiří Černický, Chto Delat?, Anna Daučíková, Kwiekulik, Marge Monko, Mark Ther, Jana Želibská...). Ve Fotograf Gallery, jež je galerií spravovanou rovněž spolkem Fotograf, byly uvedeny hned dvě výstavy. Výstava s názvem Svoboda připravená slovenskou kurátorskou Lucií Gavulovou představila skupinu EXXIT, kterou v 90. letech tvořili studenti Vysoké školy výtvarných umění v Bratislavě: Irbis Inocent, p3klmn, Peter Hrevuš a Tomáš Porubän. Výstavní projekt archeologicky odkrýval zachované projevy autentické manické tvořivosti jedné skupiny, která byla součástí bratislavského koloritu výtvarného a multimediálního dění v devadesátých letech.

FG – Pavel Vančát, Lucie Gavulová

FG – Tacita Dean

UPM - Obrazy konců dějin

UPM - Obrazy konců dějin

Druhou výstavou byla prezentace unikátních snímků světově známé umělkyně Tacity Dean. Výstava ve Fotograf Gallery nesla název Tacita Dean: Ztráta/ Czech Photos. V čítárně byla instalována dřevěná krabička s 326 fotografiemi, které britská umělkyně pořídila jako studentka během svého pobytu v Praze roce 1991. V suterénu galerie byl k vidění 16mm film, záznam přednášky na pražské ČVUT. Obě díla byla v Praze představena vůbec poprvé.

Hlavní festivalová výstava připravená kurátorem Pavlem Vančátem Obrazy konců dějin / Česká vizuální kultura 1985-1995 je k vidění v Uměleckoprůmyslovém muzeu v Praze do konce března 2020. Poukazuje k 30. výročí zlomového podzimu 1989, ale nahlíží jej v širším časovém, politickém i mediálním rozpětí, zachycuje období od roku 1985 do roku 1995 prostřednictvím fotografie a s ní souvisejících médií (grafický design, výtvarné umění, video, karikatura, tištěná média, televize).

Výběr z unikátní maďarské online obrazové databáze fortepan.hu soustředěný na druhou polovinu 80. let byl prezentovaný v Ateliéru Josefa Sudka. V databázi lze nalézt i fotografie z Prahy či Tater, na snímcích se objevují automobily Škoda a LIAZ. Výsledná instalace reflektovala klíčová slova spjatá s politickou a kulturní situací oněch let a zároveň průsečíky mezi oběma zeměmi.

Výstava 1989 připravená Tomášem Pospěchem ve Veletržním paláci připomínala třicáté výročí Sametové revoluce a s odstupem zkoumala přelomový rok 1989, tento rok byl zlomový nejen pro českou společnost, ale také pro fotografii. (Karel Cudlín, Iren Stehli, Radovan Boček, Libuše Jarcovjáková, Bratrstvo a další).

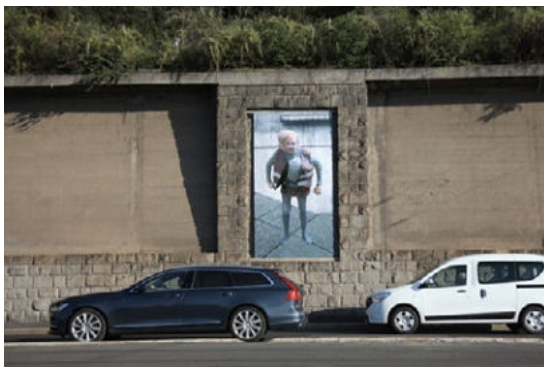
Fortepan – Ateliér Josefa Sudka

NG – 1989

Hlavní programová část – přehled výstav

Gergely László, Katarina Šević

Zákaz vycházení - Pražská repríza
2/9 - 14/11 2019
Artwall, Nábřeží Kapitána Jaroše
1000/7, Praha 7

Lukáš Jasanský a Martin Polák

Jasanský/Polák/Karny
17/9 - 12/1 2020
GHMP, Dům Fotografie,
Revoluční 1006/5, Praha 1

Rafal Milach

Odmítnutí
21/9 - 20/10 2019
Karlin Studios, Prvního pluku
20/2, Praha 8

skupinová výstava

Orient V
27/9 - 27/10 2019
GHMP, Colloredo-Mansfeldský
palác, Karlova 189/2, Praha 1

skupinová výstava

Detail jako svědek doby
Minulost v dokumentační
fotografii 70. - 90.let 20.století
3/10 - 2/2 2020
Window gallery, UDU, Husova 4,
Praha 1

skupinová výstava

Svazy, skupiny a spolky: před a po
Sametu
4/3 - 3/11 2019
Centrum současného umění DOX
/ Artarchiv.cz, Poupětova 1, Praha
7

skupinová výstava

Ikony a mytologie: touha po
změně
9/10 - 3/11 2019
Galerie AMU, Malostranské
náměstí 12, Praha 1

David Možný

Lowdown
10/10 - 3/11 2019
Galerie Jelení, Dukelských hrdinů
500/25A, Praha 7

Martin Netočný, Oskar Helcel

Domy kultury
10/10 - 10/11 2019
Centrum pro současné umění
Praha, Dukelských hrdinů
500/25A, Praha 7

EXXIT

Svoboda
11/10 - 9/11 2019
Fotograf Gallery, Jungmannova 7,
Praha 1

Tacita Dean

Ztráta / Czech Photos
11/10 - 9/11 2019
Fotograf Gallery, Jungmannova 7,
Praha 1

Roman A. Muselík

12/10 - 16/11 2019
hunt kastner - projekt_room,
Bořivojova 85, Praha 3

skupinová výstava

Dějiny klubu Bunkr
15/10 - 17/11 2019
Galerie Pštrossova 23, Pštrossova
23, Praha 1

fortepan.hu

Fortepan.hu
16/10 - 24/11 2019
Ateliér Josefa Sudka, Újezd
432/30, Praha 1

skupinová výstava

Obrazy konců dějin / Česká
vizuální kultura 1985-1995
17/10 - 29/3 2020
Uměleckoprůmyslové museum
v Praze, ulice 17. listopadu 2,
Praha 1

skupinová výstava

1989
15/11 - 16/2 2020
Veletřní palác, Národní Galerie
Praha, Dukelských hrdinů 47,
Praha 7

Doprovodný a edukační program – highlights

Nedílnou součástí každoročního programu festivalu je teoretické diskuzní fórum, letos se podařilo uspořádat celodenní program v Uměleckoprůmyslovém muzeu v Praze, který byl rozdělený do dvou bloků. Dopolední část s názvem “Od stranické podpory umění k umělcům na podpoře: Jak se proměnila státní podpora činnosti výtvarných umělců po roce 1989?” se věnovala vývoji financování kultury nejen v čechách ale i v zahraničí. Hlavním hostem tohoto bloku byla Vesna Čopič, slovinská autorka publikací zaměřených na kulturní politiku v kontextu transformujících se zemí. Dalšími hosty byly Hajnalka Somogyi, zakladatelka a kurátorka nezávislé přehlídky maďarského současného umění Off-Biennale Budapešť a odbornice na problematiku kulturní politiky a kreativního průmyslu v čechách Eva Žáková. Odpolední diskuzní debata s názvem Transformace médií 30 let poté se zaměřila na transformaci české mediální krajiny se zaměřením na fotografii. Účastníky diskuze byli Filip Láb, Petr Krejzek, Jan Křeček, Petr Bednařík a Josef Chuchma.

K výstavě v Centru pro současné umění Praha, Domy Kultury, byla uspořádaná večerní diskuze s názvem Fenomén: Kulturní domy, na kterou vystavující umělci Oskar Helcel a Martin Netočný přizvali teoretiky architektury Aleksandru Czupkiewicz, Jana Wollnera a Michaelu Janečkovou a sociology Ludmilu Wladyniak, Karla Šímu a Michala Šimůnka. Hlavním tématem debaty byly otázky spojené s realizacemi, proměnou a dnešní rolí kulturních domů.

Ke třicátému výročí sametové revoluce vznikl online archiv Má historie, do kterého se mohli (a stále mohou) zapojit obyvatelé celé České republiky. Cílem projektu je nasbírat od veřejnosti co největší množství fotografií z období proměny společnosti a životního stylu v letech 1985-1995. Zdánlivě banální

S-Talks

diskuze Domy kultury

fotografie z dovolených, cest do školy, víkendu na chatě nebo rodinné večeře nesou cenná svědectví o proměně každodenního života. Projekt byl inspirován maďarským archivem fortepan, který byl v rámci Fotograf Festivalu prezentovaný v Ateliéru Josefa Sudka.

Součástí festivalového programu byla prezentace uměleckého duu Gergely László a Katarina Šević, během které představili nejen svou výstavu v Artwall gallery v Praze ale i další své projekty realizované v Budapešti či Berlíně. Tate Shaw během své přednášky "Stručný přehled mírných protestů v autorských fotoknihách" představil autorské knihy, jež měly dokumentovat dění nebo vyjádřit protest na podporu demokracie. Vydání Manifestu Mothers Art Lovers mělo za cíl otevřít diskuzi na téma postavení rodičů na umělecké scéně. Performativní složkou programu byla akce Umělec a kopírka realizovaná Martinem Zetem při příležitosti vernisáže výstavy Svoboda ve Fotograf Gallery.

Jako v minulých letech i tentokrát měli možnost studenti vysokých uměleckých škol konzultovat své práce s odborníky na poli umělecké scény a to při příležitosti 3x3 portfolia studentů. V rámci akce S-talks prezentovali senioři své příběhy z přelomu 80. a 90. let, jak prožívali období revoluce a jaké změny přinesla do osobního i pracovního života. Návštěvníci měli možnost zúčastnit se komentovaných prohlídek výstav, cyklotour s Milanem Mikuláštkem po architektuře pozdně komunistických a raně kapitalistických skvostech nebo architektonické procházky s Michaelou Janečkovou zaměřené na poválečnou výstavbu na Praze 10.

Shawn Tate na 3x3 portfolia studentů.

3x3 portfolia studentů

Doprovodný program – přehled akcí

Zahájení Fotograf Festivalu 9 a křest časopisu Fotograf 34

26/9 2019 v 18:00
GHMP, Colloredo-Mansfeldský
palác, Karlova 189/2, Praha 1

Komentovaná prohlídka výstavy Orient V s kurátorem Michalem Novotným

26/9 2019 v 19:30
GHMP, Colloredo-Mansfeldský
palác, Karlova 189/2, Praha 1

Artist talk: Gergely László (Tehnica Schweiz), Katarina Šević

9/10 2019 v 19:00
Centrum pro současné umění
Praha, Dukelských hrdinů
500/25A, Praha 7

Umělec a kopírka - performance Martin Zet

10/10 2019 v 18:00
Fotograf Gallery, Jungmannova 7,
Praha 1

3x3 portfolio studentů

11/10 2019 v 15:00
Fotograf Gallery, Jungmannova 7,
Praha 1

Stručný přehled mírných protestů v autorských fotoknihách

přednáška: Tate Shaw
11/10 2019 v 17:30
Fotograf Gallery, Jungmannova 7,
Praha 1

Manifest Mothers Artlovers

12/10 2019 v 16:00
Alšovo nábř. 12, Praha 1

Cyklotour s Milanem Mikuláštkem

13/10 2019 ve 14:00
Praha

Má historie

prezentace online archivu
16/10 2019 v 18:00
Uměleckoprůmyslové museum
v Praze, ulice 17. listopadu 2,
Praha 1

Diskuzní fórum I

Od stranické podpory umění
k umělcům na podpoře: Jak se
proměnila státní podpora činnosti
výtvarných umělců po roce
1989?

diskuzní fórum: Markéta
Jonášová, Anežka Bartlová,
Vesna Čopič, Hajnalka Somogyi,
Eva Žáková
18/10 2019 v 10:00
Uměleckoprůmyslové museum
v Praze, ulice 17. listopadu 2,
Praha 1

Komentovaná prohlídka výstavy Obrazy konců dějin

18/10 2019 ve 12:45
Uměleckoprůmyslové museum
v Praze, ulice 17. listopadu 2,
Praha 1

Diskuzní fórum II

Transformace médií 30 let poté

diskuzní fórum: Filip Láb, Petr
Krejzek, Jan Křeček, Petr
Bednařík, Josef Chuchma
18/10 2019 ve 14:30
Uměleckoprůmyslové museum
v Praze, ulice 17. listopadu 2,
Praha 1

S-talks

21/10 2019 v 18:00
Kampus Hybernská, Hybernská
4, Praha 1

Festival guided tour

22/10 2019 v 16:00
Fotograf Gallery, Galerie
Pštrossova 23, Window gallery,
Uměleckoprůmyslové museum
v Praze

Architektonická procházka s Michaelou Janečkovou

25/10 2019 v 15:00
Kulturní dům Barikádníků,
Saratovská 20, Praha 10

Fenomén Kulturní domy

diskuze: Martin Netočný, Oskar
Helcel, Aleksandra Czupkiewicz,
Jan Wollner, Michaela Janečková,
Ludmila Wladyniak, Karel Šima,
Michal Šimůnek, Josef Ledvina.
1/11 2019 v 19:00
Centrum pro současné umění
Praha, Dukelských hrdinů
500/25A, Praha 7

Svoboda - edukační program pro děti od 6 do 12 let a jejich rodiče

5/11 2019 v 16:00

Fotograf Gallery, Jungmannova 7,
Praha 1

Filmový večer: Resort, Zlín kouří Marlboro

12/11 2019 v 19:30

Skautský institut,
Staroměstské nám. 1/4, Praha 1

Closing party: Mutuju, NCOL, St. Jakob

14/11 2019 v 21:00

Wildt, Dukelských hrdinů
770/53, Praha 7

Propagace

Vizuální identita festivalu vzešla ze spolupráce s grafičkami Terezií Štindlovou a Barborou Růžickovou. Použité slogany byly inspirovány unboxingovými videi dnešních youtuberů, které mohou připomínat vývoj nálady ve společnosti od 90. let až po současnost. Plakáty s touto identitou byly k vidění v metru, tramvajích a plakátovacích plochách po Praze. Unboxingové slogany byly použity rovněž pro online propagaci festivalu na sociálních sítích (facebook, instagram, youtube), na webu a také na merchandise jako potisk na ledvinky a secondhandové oblečení. Všechny festivalové lokace byly označeny vlaječkou s festivalovým vizuálem a dostupné byly také festivalové samolepky s výše zmíněnými slogany. V rámci propagačních materiálů byla vytvořena programová příloha pro časopis Fotograf a festivalová brožura, která byla zdarma distribuována

v rámci kulturních institucí a kaváren nejen v Praze.

Festival byl reflektovaný v tištěných médiích Mladá Fronta Dnes, Reflex, Blesk, Právo, Lidové noviny nebo Deník N. Recenze festivalových výstav se objevily v Art + antiques, Týdeník Echo a na artalk.cz. Rozhovory s kurátorem Pavlem Vančátem nebo ředitelkou festivalu Markétou Kinterovou byly odvysílány na ČT Art, Český Rozhlas Vltava a Radio Wave. Dalších více než 90 pozvánek a tiskových zpráv bylo publikováno na informačních serverech a online denících. Další záznamy a reportáže vznikly ve spolupráci s Artyčok.tv.

Zhodnocení devátého ročníku festivalu a vize na rok 2020

Devátý ročník Fotograf Festivalu Archeologie euforie: 1985-1995 věnovaný transformaci společnosti z totalitního režimu do kapitalismu uvedl celkem 16 výstav a dalších 20 doprovodných akcí. Díky dobře zvolenému tématu se podařilo uspořádat výstavy ve významných pražských kulturních institucích a tím otevřít festival širší veřejnosti a nejrůznějším věkovým skupinám. Jako každý rok se festival snažil propojit místní uměleckou scénu se zahraničními hosty, podařilo se přivést do České republiky uznávané zahraniční umělce, kurátory i teoretiky. Vůbec poprvé byla v Praze vystavena díla Czech Photos (1991/2002) a Ztráta (1991/2002) britské umělkyně Tacity Dean. Propojení tématu festivalu a časopisu Fotograf umožnilo hlubší teoretické zpracování reflexe přelomu 80. a 90. let a také prezentaci festivalu v zahraničí.

V desátém ročníku Fotograf Festivalu se objevují tendence uchopovat fotografii jako umělecký postup, jak se přiblížit k hranicím "toho druhého". Skupinové výstavy hodnotí fotografii jako ambivalentní médium, které sugeruje blízkost, ve stejné chvíli, kdy vytváří odcizení. Kurátorským konceptem připraveným trojicí Stephanie Kiwitt, Tereza Rudolf a Anna Voswinckel je vytvoření vazeb mezi odlišnými současnými i historickými pracemi, skrze které se festival přiblíží ke zkoumání odlišných přístupů k uchopování blízkosti, kontaktu, překročení pomyslných hranic, sebe potvrzování a střetu s "Druhým". Práce zařazené do festivalu, pokrývající širokou škálu mezi tradiční a současnou fotografií, videem, textem a performance, budou koncentrovány okolo podtémat "Pohlédnout sám na sebe" (Sophie Thun, Friedl Kubelka), "Společenské tělo" (Tomáš Kajánek, Zdeněk Lhoták, Jolana Havelková, Anna Daučíková, Barbora Dayef, Oliver Ressler, Miloš Šejn, Heji Shin), "Vytrvalý pohled" (Shelly Silver, Dirk Braeckmann, Khnut Asdam) a "Na straně druhého" (Alžběta Bačíková, Tobias Neumann, Mekhitar Garabedian, Kristin Loschert).

Východiskem pro téma desátého ročníku je představa dnešní doby jako těkavé a proměnlivé. I navzdory tomu, že jejich shromažďování, jsme stále méně a méně konfrontováni s neznámým, cizím a neočekávatelným. Pohybujeme se spolu s proudy vlastních dat ve světě nám na míru šitých zkušeností, skrze které si jen utužujeme již dané představy. Přisvojujeme si okolí tak, aby odpovídalo našim zájmům, obalujeme se do pohodlných bublin známého a ztvrdíme emoce a postoje, jež jsme již dávno zaujaly. Neznámé a cizí – to druhé, kterému nerozumíme, se snažíme ignorovat a vytěsnit, pročť mu ani nedáváme šanci, aby zjitřilo naše smysly a podnítilo nás skrze novou zkušenost k zatím nepoloženým otázkám. O překročení těchto zažitých stereotypů se bude festival pokoušet skrze prezentaci aktuálních fotografických prací.

Heji Shin, Baby 2017

TEAM FF 2019

Markéta Kinterová – creative director, Tereza Rudolf – koordinace a dramaturgie festivalu, Eliška Žáková – international relations, Veronika Daňhelová – vzdělávací program, Barbora Soukupová – office manager, Marie Štindlová – technická produkce, Adela Korbičková – technická produkce, Sandra Svobodová – asistentka koordinace a sociální sítě, Adéla Vosičková, Dita Havránková, Jan Kolský – fotodokumentace, Eva Hodek – fundraiser, Aleš Loziak – webmaster, a další

Markéta Kinterová – ředitelka, Pavel Vančát – kurátor, Tereza Rudolf Hrušková – dramaturgie festivalu FF 2020, Sandra Svobodová – manager festivalu, Veronika Daňhelová – edukativní program, Eva Hodek – marketing manager, Lenka Balounová – PR, Eliška Žáková – guest service, Ondřej Gerik – technická produkce, Barbora Soukupová – asistentka produkce, Marie Rozmáňková – finance a administrativa, Terezie Štindlová a Bára Růžičková – vizuální styl, grafika, Silvie Milková a Jana Butzke – audiovizuální tvorba, Adéla Vosičková, Dita Havránková, Jan Kolský – fotodokumentace, Aleš Loziak – webmaster

Fotograf 07 z.s.
Jungmannova 7
110 00 Praha 1

www.fotografestival.cz

www.fotografgallery.cz

www.fotografmagazine.cz

FOTOGRAF GALLERY 2019

Do druhé poloviny ledna 2019 trvala výstava slovenského dokumentárně orientovaného fotografa Martina Kollára. Následně jsme během roku uskutečnili dalších **12 výstavních projektů** - z toho 10 v délce trvání jednoho měsíce a další 2 samostatné prezentace diplomantů VŠUP v Praze v kratším výstavní termínu. Nad rámec plánovaného programu jsme realizovali samostatnou výstavu Antonína Jiráta „Mimo chápání“. Výstava fotogramů malíře a grafika Jana Kubíčka byla připravena ve spolupráci s pražskou Galeríí Pecka, která na stejný termín připravila výstavu autorovy starší fotografické tvorby.

Doba trvání každé z deseti výstav byla jeden měsíc. V případě diplomantů VŠUP v Praze Marka Tischlera a Jana Kolského výstavy trvaly 10 dní. Z hlediska produkce, financování a realizace byla ovšem i těmito dvěma prezentacím věnována péče odpovídající standardům pro pořádání regulérní výstavy v naší galerii.

Výstavou nového souboru fotografa Dušana Šimánka a prezentací unikátních historických fotogramů malíře a grafika Jana Kubíčka jsme potvrdili náš zájem o uměleckou tvorbu nejstarší generace. K uspořádání výstavy Miroslavy Večeřové a Pavla Příkaského jsme naopak byli vedeni naším dlouhodobým zájemem o tvorbu mladé umělecké generace a zároveň o produktivní fúze různých médií (malby, videa, fotografie, objektové tvorby). To platí rovněž pro výstavy zmíněných diplomantů VŠUP v Praze Jana Kolského a Marka Tischlera. Polina Davydenko, studentka brněnské FaVU VUT, byla během ročníku vůbec nejmladší autorkou. Její dokumentární fotografický cyklus Offline však výrazně přispěl k identitě Fotograf Gallery jako instituce, která oceňuje generační proměny témat a přístupů k této konvenční fotografické disciplíně.

Mezi mladé umělce se řadí také vídeňský konceptuální fotograf Bastian Schwind. Spolu s další autorkou Stephanie Kiwitt, která se zaměřuje na přehodnocení dokumentaristické tradice ve fotografii, jsme hledali vztah zahraničního autora k České republice. Schwind krátce v Praze studoval. Soubor Stephanie Kiwitt, u nás poprvé představený v knižní podobě právě ve FG, pak v Praze přímo vznikl. To samé lze tvrdit o výstavě „Czech Photos“ / Ztráta renomované anglické umělkyně Tacity Dean. Ačkoliv tato díla vznikla ještě během autorčiných uměleckých studií (prezentovala je ovšem později), u nás je diváci mohli vidět poprvé. Zahraničními hosty byli také členové slovenské skupiny Exxit, které kurátorka Lucia Gavulová představila na výstavě Svoboda v rámci Fotograf Festivalu 2019 s názvem Archeologie euforie / Archeology of Euphoria: 1985-1995.

Antonín Jiráť ve FG vystavoval již před několika lety a za uplynulou dobu se stal představitelem střední generace. V programu se ocitl nad rámec plánované dramaturgie a galerie výstavou naplnila svůj záměr postupně se vracet k některým autorům a autorkám, které představila před delší dobou a jejich tvorba mezitím prošla signifikantním vývojem. Markéta Othová patří do 90. let mezi nejvíce ceněné umělkyně setrvale se vyjadřující médii fotografie a její samostatná výstava ve Fotograf Gallery byla logickým východiskem dlouhodobého zájmu naší platformy o její tvorbu. V případě dvou diplomantských výstav jsme navázali na víceméně pravidelnou spolupráci s vysokými uměleckými školami. Výstava Jana Kubíčka pak měla svoji paralelní obdobu v pražské Galerii Pecka.

Dramaturgická koncepce Fotograf Gallery v uplynulých šesti měsících odpovídala základnímu zaměření galerie na konceptuální uchopení média fotografie a jeho pomezí s jinými uměleckými disciplínami. Fotograf Gallery se držela své koncepce předložené v žádosti o dotace na rok 2019 s jednou odchylkou, jíž bylo nahrazení výstavy Evy Rybářové výstavou Bastiana Schwinda. Důvodem k této změně byl jednak záměr galerie neprezentovat v Praze umělce, kteří se samostatně prezentovali či budou prezentovat v blízké době, což platilo právě o zmíněné autorce, druhak snaha posílit zastoupení zahraničních umělců a umělkyní.

Kurátorem výstav byl převážně kmenový kurátor galerie Jiří Ptáček, výstavu Miroslavy Večeřové a Pavla Příkaského pro galerii připravila kurátorka a teoretička umění Mariana Serrano, výstavu skupiny Exxit připravila zmíněná Lucia Gavulová a výstavu Tacity Dean hlavní kurátor Fotograf Festivalu 2019 Pavel Vančát.

K většině výstav jsme uspořádali komentované prohlídky, ať již veřejné nebo pro sjednané skupiny studentů středních a vysokých uměleckých škol. V průběhu roku jsme se soustředili zejména na další jednorázové akce. V první řadě se jednalo o veřejné přednášky zahraničních umělců a kurátorů. Tyto přednášky jsme již vloni zahrnuli do záměru našeho nového rezidenčního programu „Fotograf Residency“, určeného pro umělce a kurátory ze Slovenska, Maďarska, Polska a Gruzie. Do konce roku 2019 jsme uspořádali 5 přednášek.

Kromě toho jsme uspořádali 1 filmovou projekci („5. Október“ autora Martina Kollára), prezentaci „české“ knihy amerického fotografa Matthewa Monteitha, prezentaci fotografických publikací z Krymu od Andriie Konontseva a také křest knihy „AFTER LIFE výstavy“ z produkce nakladatelství AVU. V rámci programu Fotograf Festivalu 2019 se v galerii uskutečnila již tradiční akce 3x3 portfolia studentů pro posluchače fotografických ateliérů vysokých uměleckých škol a také performance Martina Zet, která byla součástí vernisáže říjnových výstav.

V červnu 2019 jsme v galerii pokřtili 33. číslo časopisu Fotograf. V závěru prosince se galerie stala místem slavnostního křtu naší první autorské fotografické publikace. Jednalo se o knihu Isotonic Songs umělecké dvojice Miroslavy Večeřové a Pavla Příkaského, která jinými prostředky rozvíjela témata obsažená v jejich výstavě Isotonic Song realizované v první polovině roku. Do knihy kromě obou umělců přispělo svými texty pět autorů a autorek, přičemž na produkci knihy se podíleli pracovníci Fotograf Gallery i celého Fotograf 07 z.s.

Na rámec aktivit, v nichž jsme byli účastni organizačně, patří bezúplatné zapůjčení prostoru galerie Hvězdnému bazaru k uspořádání charitativního programu k podpoře jeho fungování. Hvězdný bazar je obchod zaměstnávající tělesně postižené, jehož provoz umožňuje prodej oděvů věnovaných známými osobnostmi.

Ke každé výstavě byly připraveny pozvánky, tiskové zprávy, kurátorský text, propagace výstavy (webové stránky Fotograf Gallery, Fcb, kulturní servis Radia 1, Artmap v tištěné i elektronické verzi, newsletters Fotograf Gallery a Artmap). Výraznější mediální ohlas zaznamenaly výstavy Dušana Šimánka (v domácích médiích), výstava Miroslavy Večeřové a Pavla Příkaského pak prezentovalo několik zahraničních blogů. V roce 2018 jsme navázali kontinuální spolupráci s UMA Guide a k výstavám tak byly zveřejňovány audio

rozhovory s vystavujícím autorem – rozhovory jsou dohledatelné pod profilem Fotograf na Soundcloudu. Výstavy byly reflektovány uměleckými médii i deníky (Česká televize, Český rozhlas, Lidové noviny, Alarm, Art+Antiques). Krátké recenze výstav byly publikovány v časopise Fotograf.

Ve spolupráci s Artyčok.tv vznikl profil každého dosavadního zahraničního rezidenta.

Realizace výstav v novém prostoru přináší vyšší náklady, které se snažíme v maximální možné míře pokrýt z rozpočtu galerie. Dosavadní zkušenosti nám ukazují, že nákladnější výstavy nejsme schopni hradit v plném rozsahu bez výraznější spoluúčasti autorů a autorek. Z tohoto důvodu v současné době také nejsme schopni vyplácet symbolické honoráře vystavujícím, což považujeme za důležitý přístup ke spolupráci s umělci / umělkyněmi na původních autorských projektech vznikajících pro konkrétní instituci. Možnost zakoupení časopisu Fotograf a tematicky zaměřených publikací a periodik v nově zřízené čítárně patrně nepřivedí výrazné navýšení rozpočtu. Doplnkovým sortimentem se proto má stát fotografická edice, která byla po třech loňských osobnostech doplněna další trojicí fotografií od Lucie Scerankové, Jiřího Thýna a Stephanie Kiwitt.

Další informace k této problematice jsou publikovány v Závěrečné zprávě o realizaci projektu.

Více informací o programu galerie (včetně rozsáhlé fotografické dokumentace) naleznete na stránkách: <http://fotografgallery.cz>.

Dušan Šimánek — Herbář

1. 2. 2019 — 2. 3. 2019

Zahájení: čtvrtek 31. ledna od 18 hodin

kurátor: Jiří Ptáček

Za více než čtyři desetiletí tvůrčí cesty se Dušan Šimánek (*1948) stal neopomenutelnou osobností české fotografie. Na svých volných souborech pracuje zpozvolna a soustředěně, a díky tomu rovněž s integritou, která i v jeho nových fotografiích divákovi dovolí pochopit, že dlouhodobě rozvíjí východiska definovaná klidně desítky let nazpět.

Historicky vzato Šimánek přispěl do domácí vizuální kultury vyzdvihováním výsostně výtvarných kvalit fotografického média. Šťastně se v tom projevila jeho senzuální citlivost a schopnost akcentovat koloristické a strukturální charakteristiky obrazu. Za zlomový je v tomto směru považován rozsáhlý soubor *Ticho* (1978—1985). Materiál k němu Šimánek pořizoval během výprav do vystěhovaných žižkovských domů určených k asanaci kvůli zamýšlené (a následně i uskutečněné) výstavbě panelových domů. Třebaže je často podnikal spolu s blízkou uměleckou souputnicí Iren Stehli (*1953), případně s jiným výjimečným fotografem a vrstevníkem Jiřím Poláčkem (1946—2016), krystalizoval během nich Šimánkův svébytný umělecký program. Důležitou roli v tom sehrálo setkání s posledními připomínkami lidského obývání, barevnými výmalbami pokojů a negativní otisky bytšího mobiliáře v bytech, kde zůstalo pouze to, co již nešlo odstěhovat či ukrást. Šimánek proto soustředil veškerou pozornost na stěny pokryté ornamenty válečkových výmalb, zbytků dlaždicového obložení nebo objevené dětské čmáranice. Jeho *Ticho*, v českých poměrech progresivně pořízené na barevné diapozitivy, esteticky čerpalo z oblasti abstraktní geometrie a ocitlo se na hranici trojdimenzionálního prostoru s dvojdimenzionální plochou. Vizuální kvality a afektivní rezonance kompozic z barevných polí a ornamentálních vzorů však ani při tomto „zploštění“ nikdy nepopřelo dimenzi bezmála antropologického vhledu do sféry lidového vkusu, jež z těchto posledních stop zanikající kultury proletářské čtvrti šel vyčíst. Jakkoliv *Ticho* bývá někdy uváděno jako ukázkový

příklad Šimánkova „malířského“ chápání fotografie (bezesporu právě kvůli výše zmíněným estetickým prioritám), je nesporné i sociální ukotvení jeho práce a zejména autorův neironizující, dalo by se dokonce říci vřelý osobní postoj k projevům této specifické a dobově podmíněné oblasti popkultury. K všednodennímu ornamentu se později Šimánek ještě několikrát vrátil. Například v barevných fotografiích plastových ubrusů (2005) navázal na svůj zájem o kombinaci geometrické struktury a květinových motivů, tentokrát však již s akcentovaným vědomím hranice s kýčem.

Dílčí exkurz do minulosti může pomoci při utváření vztahu k jeho novému fotografickému souboru *Herbář*. V něm se Šimánek zaměřil na fenomén přírodních napodobenin. V rámci základního „analytického“ rozvrhu se k námětu umělých květín postavil jako k autonomnímu výtvarnému problému barvy a rastru. Způsob provedení snímků vykazuje známky sentimentálního zaujetí, které jako kdyby odpovídalo okrašlovací úloze květinových dekorací. Když však o svém souboru mluví, upozorňuje zejména na stav určité melancholie, kterou v něm styk s těmito náhražkami vyvolává a zároveň na opětovné načítání „popkultury“ v jejích neatrativních, plebejských, všudypřítomných a přesto obvykle zcela přehlížených projevech.

Environmentální melancholie, rozlézající se symptom naší kolektivní psyché, by dnes fotografa mohla vést k tomu, aby nahlížel pod mikroskopy ve vědeckých laboratořích, kde jsou ve jménu budoucnosti lidstva prováděny experimenty s genetickou informací organického světa. Je možné, že by takto adekvátněji postihl procesy, které s velkou pravděpodobností radikálně ovlivní budoucnost lidské civilizace a planetárního biotopu. Stejně tak by mohl fotografovat v polích, kde jsou palice zemědělských plodin masivně „cukrovány“ ochrannými přípravky, i když „vedlejšími škodami“ je zdecimovaná půda a spolu s ní vše živé, pokud to nemá dobrý vliv na růst zemědělské produkce. To by se však patrně neodpovídalo Šimánkově osobnímu založení, tak uměleckému programu, který vždy směřoval do soukromého prostředí a k intimnímu vztahu. Jemná kresba stvolů a okvětních lístků nebo barevné tónování pozadí na jeho snímcích naznačují, že tomu jinak není ani v případě jeho herbáře. Plastové květiny, jejichž obvyklým osudem bývá zdobit místa, kde na péči o jejich organické předky není čas a ochota, jsou Šimánkem pozdvihovány na úroveň stavebních prvků elegantních objektů. Jednotlivé dílky těchto puzzle jsou využity jako stavební prvky obrazových rastrů, také nadživotní velikost zvětšenin zvyšuje, „zveličuje“, vpouští do fotografií oslavný patos, jakkoliv stále na bázi civilismu. Právě tváří v tvář těmto mimořádně opečovávaným předmětům si lze vzpomenout na onen neironický postoj k nejvšednějším realitám, který se projevil v souboru *Ticho*. Zároveň však právě *Herbář* vyvolává nejistotu, jestli Šimánek tentokrát nezvolil reverzní estetickou strategii, kdy stupňování půvabu slouží jako záměrně nastražená překážka, která komplikuje postupné odhalování neadekvátnosti takového přístupu. Jako by zde všechen ten důraz na krásu nemusel být kvůli fotografovaným imitacím, ale naopak kvůli nepřítomným originálům, a jako by mohla vést k tušení, že se za ním ukrývá cosi obecněji „nepěkného“ a děsivého.

Pavel Příkaský a Miroslava Večeřová

— Isotonic Song

20. 3. 2019 — 27. 4. 2019

Zahájení: úterý 19. března od 18 hodin

kurátorka: Mariana Serrano

Fantaskní obrazy plynule procházejí z média do média. Z prostoru do plochy, z živé performance do malby či z pohyblivého obrazu do kresby. Nezbytnou a všudypřítomnou ingrediencí tekutého procesu, který smývá hranice mezi živým a nerostným, je rozpustný krystal soli, substance sytící roztok lidské a zvířecí krve. *Isotonic Song* vypráví novodobou mytologií hybridních bytostí, téma vnitřně konfliktní tělesnost se zpřítomňuje na jednu dobu v archaickém polymorfismu i futuristické perspektivě biotechnologií.

Píseň a dech, rytmus a krystaličnost skladby, vnitřní monology v produktivní kontrapozici vůči soudobým paradigmatům. Dlouhodobě spolupracující dvojice Miroslava Večeřová a Pavel Příkaský výstavou *Isotonic Song* opakují charakteristickou organičnost a fluiditu předchozích multimediálních instalací. Podobně jako ve společném projektu *Antidote* je rukodělný a malířský prvek protějškem častých tematických výpůjček z oblasti vědy v její chladné a popisné schematičnosti.

Předmětem sondy jsou průvodní pocity tělesných pochodů a jejich subjektivní mentální reprezentace. Così hluboko v útrobách se dostává vně a naopak. Vizualizaci čehosi sensoricky nepostižitelného v naší mysli formátují nové poznatky a objevy medicíny. Potvrzuje se zde dosavadní praxe autorů, kteří skrze ohledávání vnitřního světa zpochybňují pojetí člověka jako měřítka všech věcí. Překonávají krizi posthumanismu ponořením se do nejelementárnější materiální prapodstaty.

V živném roztoku moře saturuje své tělní tekutiny ostrorep. Jeho modrá krev se odebírá pro detekci některých druhů bakterií a je jednou z nejdražších látek, které člověk využívá pro své vlastní tělo. Může být

ostrorep nebo bakterie měřítkem všech věcí? Politické panorama hierarchizovaného života na zemi si můžeme představovat v posthumanistické perspektivě anorganického činitele, v našem případě molekuly soli putující z jednoho fyziologického prostředí do dalšího.

Zapojením zvířat do procesu tvorby autoři symbolicky nahloďávají pilíře antropocentrického modelu a tím zvýrazňují jak jejich exkluzivitu, tak i manipulovatelnost. Za jednotlivými zastaveními a výjevy výstavy můžeme vidět různá stádia přeskupování iontů. Sůl prostupuje živými organismy i nerostnou přírodou, v pevném i tekutém skupenství. Výsledné tvary solných objektů vznikly ze spontánní potřeby zvířete. Další významovou rovinu dává soli práce v prostoru, krystaly pokrývající textilní detaily a zdi rámující výstavu se stávají environmentem.

Současnost v mnohém nabízí možnosti překračovat genetické vymezení řádu i druhu, snad i představa hybrida všudypřítomná v kontinuu lidské představivosti rekonstruuje naše tělesné pocity, různé typy hybridity, morfování a tělesné interface odrážejí i různé interakce člověka a zvířete a různou modalitu dominance či koexistence. Autoři nás provázejí řadou metaforických situací, rozkrývají různé vztahy mezi lidským a zvířecím.

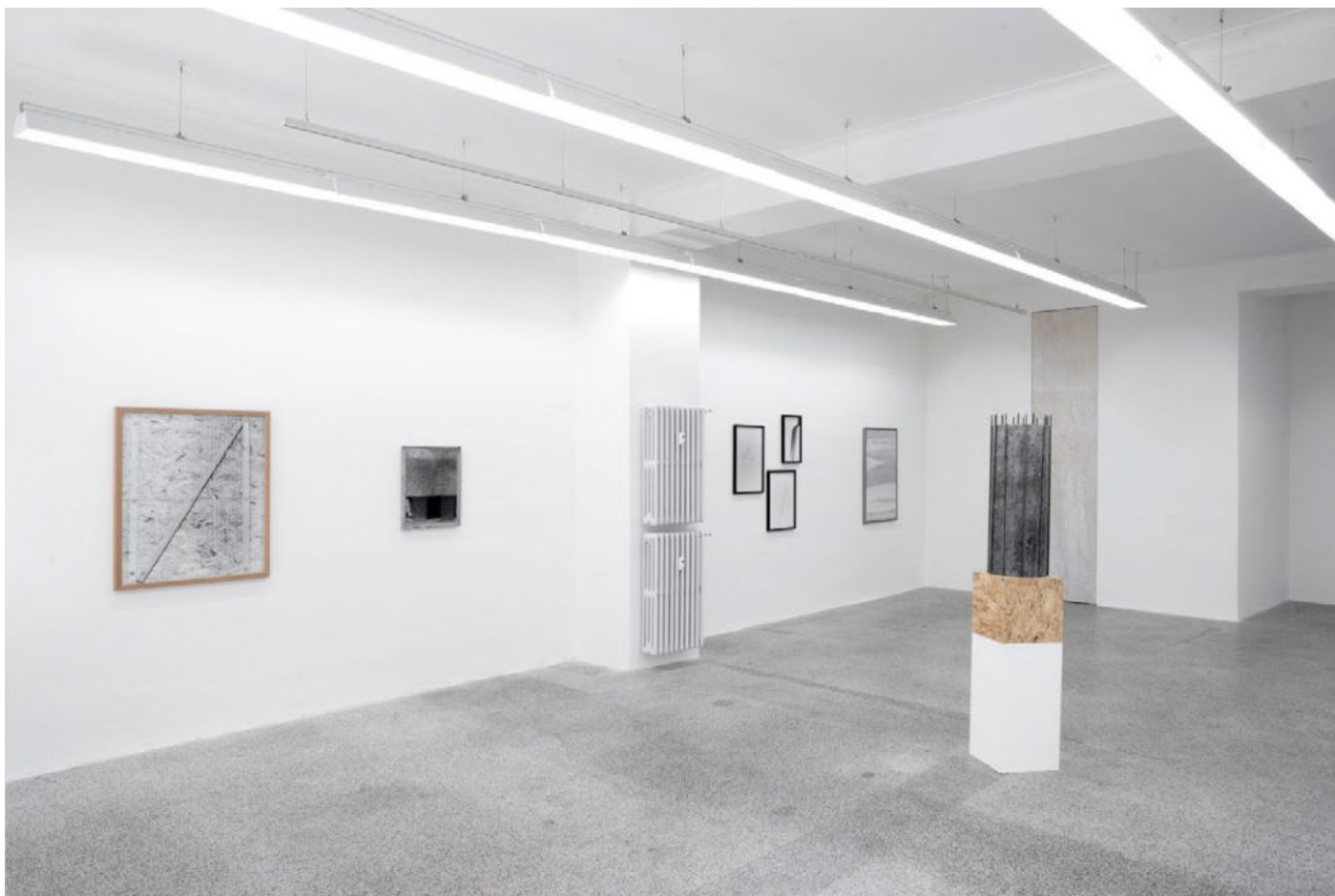
Možná naše tělo nestačí současné době. Návrat obloukem k fantastické zoologii archaických kultur v dnešní době upřímně vyjadřuje existenciální bezradnost z budoucnosti. Anatomie nové mytologické bytosti je generována v průsečících magična a laboratoře. Mýtické zvíře jako hybridní výtvar stojí mimo evoluční řetězec, ale jeho přítomnost v lidské představivosti je výzvou k bilanci mocenských vztahů a interakcí, nebo alespoň místem k zastavení v osvobozujícím toku imaginace.

Bastian Schwind — Poté, co jsi rozbil okno

10. 5. 2019 — 8. 6. 2019

Zahájení: čtvrtek 9. května od 18 hodin

kurátor: Jiří Ptáček

Název první samostatné výstavy mladého vídeňského fotografa Bastiana Schwinda nejenže odkazuje k jeho nejnovějšímu fotografickému objektu *Broken Window Theory*, ale také k momentu, kdy fotografický obraz ztratí svoji samozřejmost a začne aktivně projevovat svoji konstruovanou a podvratnou podstatu. Bastian Schwind ve svých pracích několikrát zacílil právě na tento přechodový stav ve vnímání fotografie. Oporou mu v tom zůstává modulární architektura posledních dvou století a v ní užívané materiály. Východiskem se také stává expanze za hranice fotografického média, takže některé jeho práce technicky vzato nemůžeme považovat za fotografie, i když z fotografických přístupů stále vycházejí.

Výstava vznikla ve spolupráci s Rakouským kulturním fórem v Praze.

Marek Tischler — Lepšího já

12. 6. 2019 — 22. 6. 2019

zahájení: úterý 11. 6. od 18 hodin

K souboru věnovanému bodybuildingu Marka Tischlera přivedl osobní kontakt s klienty posilovny v pražských Řepích. Zjištění, že jejich motivace a lidské povahy jsou mnohdy na hony vzdálené představám, jaké o kulturistech stereotypně replikuje široká veřejnost, vedla k vytvoření rozsáhlého souboru koláží, jejichž surovinou se staly reprodukce z lokálních kulturistických magazínů. Spolu s objektem, který vznikl přestavěním staršího posilovacího stroje, změnil galerii na jakési „pole deformací“, ve kterém je vynaložení fyzické síly, této nedílné součásti tělesných cvičení, zároveň i uměleckým postupem.

Tischler si tróufá nakládat s tématem, které obecně vzato představuje charakteristické ideály maskulinity: vyhraněný individualismus, důraz na výkon a fyzickou sílu. Zároveň se svými zásahy do fotografií, které tyto ideály mají dále potvrzovat, snaží z materiálu vysvobodit prvky intimity, křehkosti, perifernosti a všednodennosti. V průběhu přípravy souboru bylo zajímavé sledovat prezentaci právě dokončených koláží na síti Instagram. Některé z nich si Tischler vyfotografoval položené na dlani a ta nesloužila pouze pro upřesnění jejich velikosti, správněji miniaturnosti, ale také jako jakési intimní gesto prezentace. Výběr z muchlází, proláží a stratifií, záměrně odkazujících spíše k domácímu kulturnímu prostředí, které svým neúnavným modernisticko-prométheovským úsilím opanoval Jiří Kolář, se v galerii událo s ohledem na základní programová východiska autora: setrvávání v napětí mezi ideálem a jeho deformací, ideálem a jeho všednodenní realizací, kultem estetizace těla a jeho zlehčováním, které však nemá být ironickým posměchem, ale komičnem, které potenciálně mohou sdílet ti, co udělají vtíp i ti, na jejichž úkor byl vtíp pronesen. Z naposledy uvedeného důvodu výstavě ve Fotograf Gallery předcházelo umístění některých koláží do prostor Fitness Clubu Řepy jako jejich trvalé výzdoby. Práce představené na výstavě *Lepšího já* jsou veřejnou prezentací Tischlerovy diplomové práce v Ateliéru intermediální konfrontace na VŠUP v Praze.

Jan Kolský — Here There Will Be Workers

12. 6. 2019 — 22. 6. 2019
zahájení: úterý 11. 6. od 18 hodin

Výchozím momentem výstavy Jana Kolského je organizované zaměstnávání lidí na řešení takzvaných recaptcha, které v internetovém prostředí slouží k odlišení lidí od automatizovaných algoritmů a botů. Jsou placeni za to, že obcházejí kontrolní mechanismy a otevírají prostor pro šíření spamů a jiných nežádoucích dat, většinou reklamy. Tato situace ukazuje obecnější obraz současného vztahu člověka k automatizovaným systémům, kdy se člověk stává rozšířením stroje. Má však i své závažné ekonomicko-sociální konsekvence. Jak Kolský píše v doprovodném textu ke své diplomové práci na VŠUP v Praze: *„Tento typ práce je pak vzhledem k možností jejího snadného odklonu do míst levné pracovní síly a nedostatku pracovních příležitostí výrazně prekarizovaný a to hned dvakrát. Nejprve samotnými podmínkami výkonu takovéto práce a jejího hodnocení, podruhé, jak se domnívám, prekarizací samotné subjektivity pracovníků zakotvených v procesech strojových procesů a algoritmických kódů.“*

Jan Kolský tuto problematiku promítá do instalace založené na dvou základních prvcích. Jedním je inscenace dvou prostorů jeho díla: výstavního prostoru a prostoru scény prvního videa. Obě evokují kancelářská pracoviště, ale ani jedno není skutečnou kancelář, ale kulisou posilující vyznění díla jako fikce. S tímto fiktivním prostředím dvojích kulis souvisí rovněž obsazení jednoho z videí herci v rolích pracovníků, podle jejich výběru zjevně odkazujícímu k prostředí disponujícímu onou levnou pracovní silou (raději bez další specifikace). V druhém z jeho videí pak probíhá dialogický chat mezi dvěma „entitami“, který znejšťuje hranici mezi lidskou a umělou inteligencí. Snad je síťovou komunikací dvou lidí v jednom městě, snad se uskutečňuje přes půl planety, ale může být také komunikací člověka se strojem (kdo je kdo?)... a/nebo i dvou strojů.

Název výstavy *Here There Be Workers* parafrázuje jednu z několika formulací, které byly v minulosti evropskými geografi užívány k označování míst, jejichž charakter a podoba osídlení jim nebyl známý. Třebaže Kolského kulturní perspektiva generuje řadu otázek nad pozicí, ze které obdobným způsobem

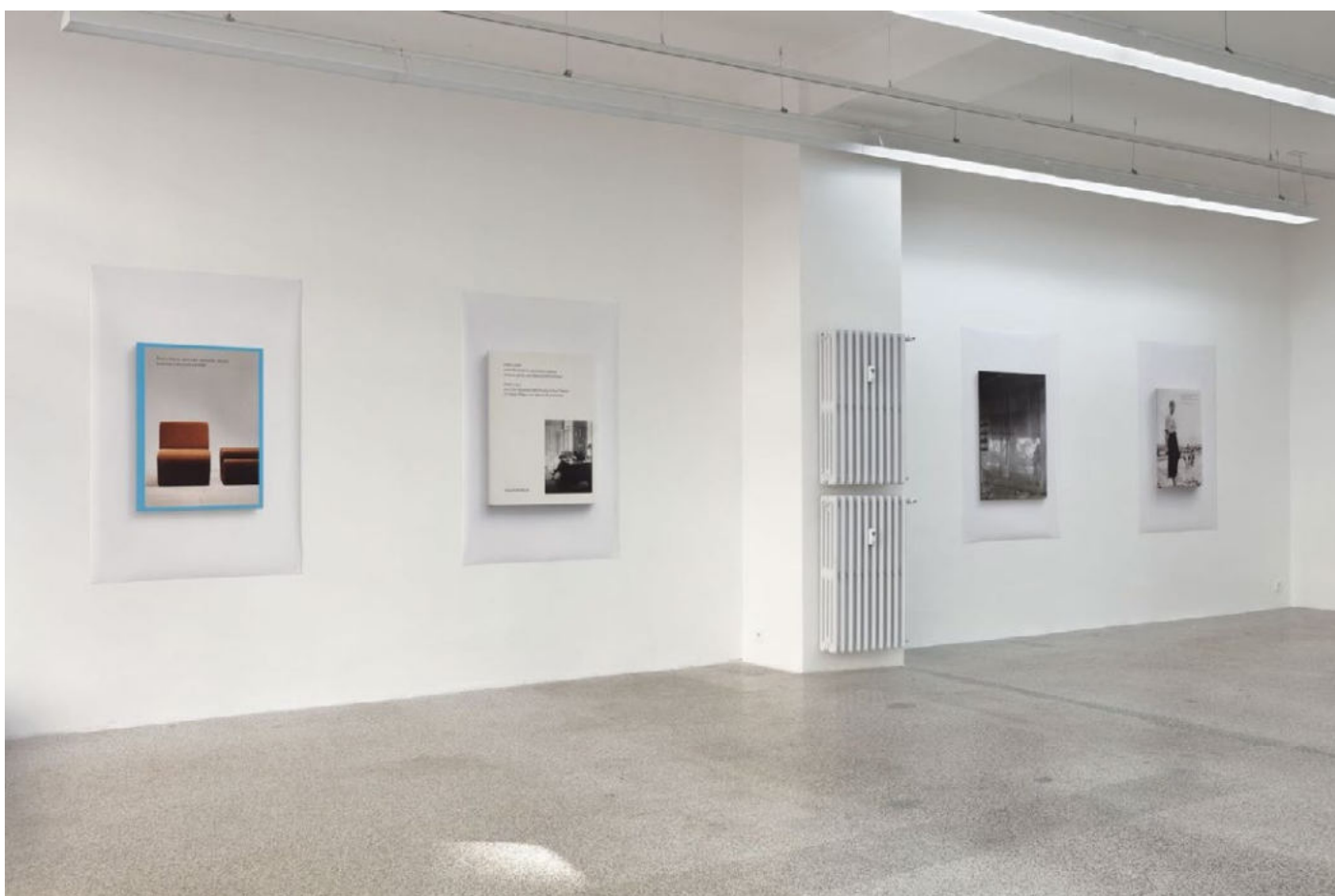
popisuje neznámý „pracovní prostor“, lze jeho videoinstalaci vnímat jako vztahování se osoby z našeho životního a ekonomického prostředí k domnělým osobám, které neznáme, a to nejen kvůli naší západní přehlíživosti, ale rovněž kvůli podstatě jejich pracovní náplně, kdy mají zůstat v utajení, a to až do té míry, že si nemůžeme být jisti, zda nejsou pouze simulacemi lidských subjektů.

Instalace Jana Kolského ve Fotograf Gallery je veřejnou prezentací jeho diplomové práce v Ateliéru fotografie na VŠUP v Praze.

Markéta Othová — Svět knihy

28. 6. 2019 — 3. 8. 2019

zahájení: čtvrtek 27. 6. od 18 hodin

Na úvod k výstavě *Svět knihy* je vhodné povědět si něco málo o Markétě Othové. Na českou uměleckou scénu vstoupila v devadesátých letech. Získala Cenu Jindřicha Chalupického a brzy se stala představitelkou nové generace umělců a umělkyň pracujících s fotografií. Přestože se nikdy nepovažovala za fotografku v pravém slova smyslu, je dnes považována za významnou autorku našeho fotografického umění. V poslední době se však více než vlastní tvorbou zabývá grafickým designem. Pracuje na grafických řešeních výstav a muzejních expozic a upravuje knihy o umění.

Na výstavě *Svět knihy* tyto dvě své profesní identity vrství přes sebe. Vystavuje fotografie obálek knih, které graficky upravila. Záměrně vyloučila ty, které upravila sobě. Třebaže tato “foto-grafická” kombinace vzešla z reflexe vlastní pozice mezi dvěma disciplínami, výsledný soubor zčásti odosobnila. To, co se jí zdá zajímavější, je jakési vlastní ohledávání rozhraní mezi fotografií a grafickým designem.

V podstatě celou výstavu by bylo možné charakterizovat jako artikulaci různých rozhraní. Na výstavě jsou vyfotografovány fotografie. Až na jednu jejich autorkou není Markéta Othová. Je to tedy samostatná nebo

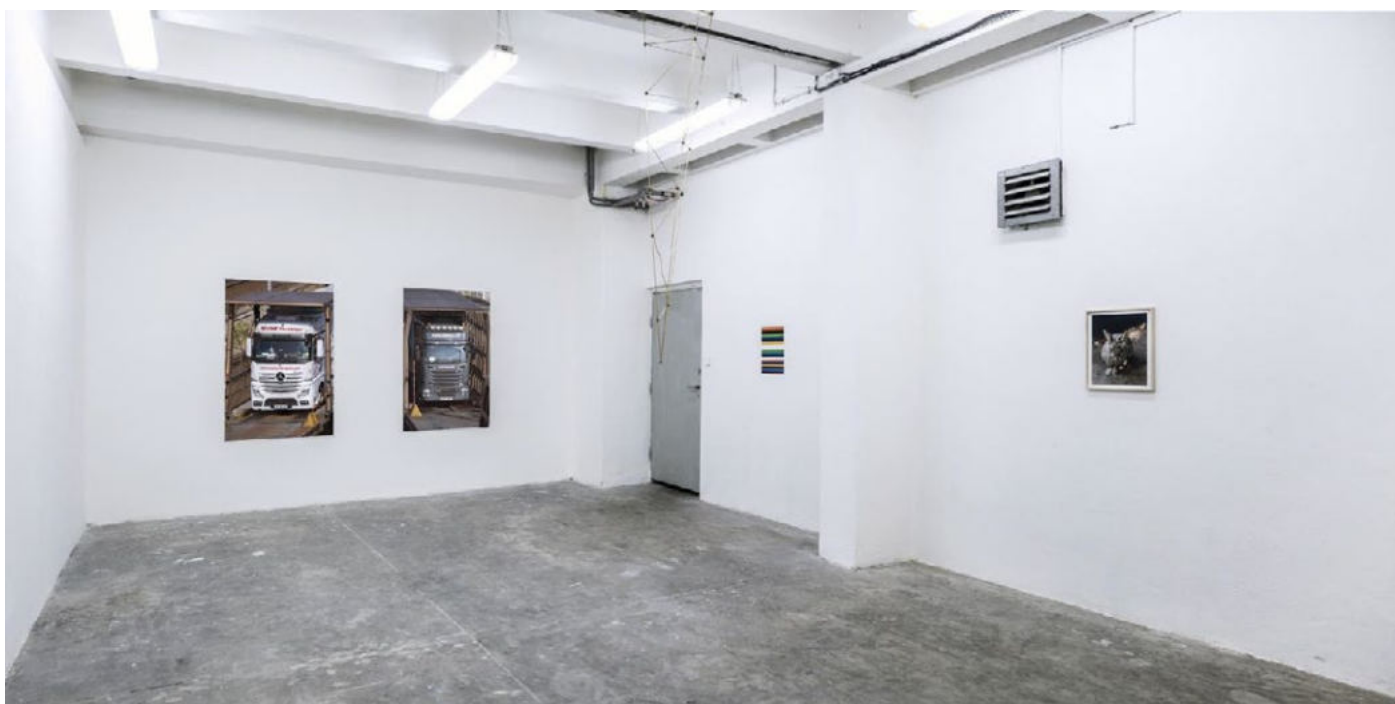
kolektivní výstava? A jaká je informace, kterou fotografie v umělecké galerii tento soubor předává, jsou-li snímky provedeny stejným způsobem, jakým jsou obálky knih prezentovány za funkčně-prezentačních okolností? Jsme na výstavě dokumentárních snímků grafického designu? Proč jsou zjevné estetické kvality těchto tisků zpochybňovány užitým technologickým řešením tisku?

„Co je to fotografie?“, zeptal se v názvu antologie překladů teoretických textů o fotografii její editor Karel Císař. Markéta Othová knihu sázela a graficky řešila. Logicky je tedy vystavila snímek její obálky a svým fotografiím, sobě i nám položila stejnou otázku s jistou obměnou „Čím jsou tyto fotografie?“

Antonín Jirát — Mimo chápání

28. 6. 2019 – 3. 8. 2019

zahájení: úterý 27. 6. od 18 hodin

Možností je nekonečno, ovšem hrací automat se zastavil a nám naskočila kombinace švestka — malina — pulitřík.

Antonín Jirát nám kladl na srdce, abychom k názvu výstavy *Mimo chápání* neopomínali uvádět jím napsanou větu o hracím automatu. Chápe ji jako jistý podtitul, kterým výstavu uvádí.

V jednom z pracovních emailů mi pro změnu navrhl, abych pěkně napsal o dvou fotografiích zajíců na výstavě. „Že bychom tím dotáhli tu dezinformaci?“, napsal mi.

Na výstavě *Mimo chápání* jsou dvě velmi pěkné fotografie zajíců, piši tedy já. Ona se vlastně celá výstava sestává z jakýchsi dvojic. Dvě fotografie tahačů (TIR), dvě fotografie zajíců, jeden zajíc a pásková abstrakce stejného rozměru. Pásky jsou vyřezané z folie na polep automobilů a tím se zase dostáváme k tirákům. Dvojici jsou také stroje a zvířata na výstavě, ovšem spíše jako vzájemné protiklady. Osamocený je snad pouze krápník z objektové série *Aftermath*, tato krystalická struktura s poruchou. No, byl by, kdyby s ním Jirát záměrně nepracoval jako z fyzickou obdobou trojrozměrných objektů na fotografiích.

Když toto vezmeme v potaz, patrně bude zřejmé, proč Jirátovu výstavu považuji za síť analogií a vzájemných odkazů. Jirátovým prvotním východiskem jsou ryze fotografické problémy. Například: Jak vyfotografovat pohybující se objekt, aby působil staticky? Nebo: Jak vyfotografovat dva příbuzné živočišné druhy, aby působili jako druh jeden? Ano, možná už tušíte. Antonín Jirát nás vtahuje do hry, v níž je místo pro náznaky pravidel a jejich porušení, obcházení či dokonce podvádění. „*Dezinformace a hoaxy jsou to,*

na co reagujú“, napsal mi do onoho emailu. Interpretaci svých konfigurací komplikuje natolik, aby byla spíše konspirací a z již jen sotva slyšitelné ozvěny slavného avantgardního popěvku „dadadada“ těžší půvab pohybu po hranici nonsensu a náhody. Hrací automat však vůbec nemusí vysílat náhodnou kombinaci symbolů. Klidně to může být faktický popis situace nebo věštba.

Svoboda

11. 10. 2019 — 9. 11. 2019

zahájení: čtvrtek 10. 10. od 18 hodin

kurátorka: Lucia Gavulová

Blednúce kvety slobody, Retrovision Forward, Exxit org.

V roku 1989 padol komunistický režim. Prísľub demokracie a kapitalistického zriadenia prestal byť mýtom. Tlak predchádzajúcej ideológie poľavil, jednotlivci sa ocitli zoči-voči nepoznanej slobode, v počiatkoch ničím neregulovanej a divokej.

Skupina EXXIT (1995-1999), ktorej jadro tvorili študenti a absolventi Vysokej školy výtvarných umení v Bratislave Irbis Inocent, p3klmn, Peter Hrevuš a Tomáš Porubán sa začala tvorivo prejavovať v období porevolučnej eufórie. Kontakt s „voňavým, lesklým a svietivým kapitalizmom“, ako ho v čase dospievania jej členovia vnímali, mali už pred pádom Železnej opony. Táto skúsenosť a inklinácia k spiritualite viedli v polovici deväťdesiatych rokov k vizionárskym erupciám kreativity výtvarníkov, zhromažďujúcich sa v bratislavskom byte na Radlinského ulici. Ten bol „ateliérom“ a zároveň „kotlom“ vzájomných stretnutí užšej i širšej členskej základne.

Filozofiou bolo rozpustenie autorského ega a individuality, ako aj presvedčenie, že k „jadru“ sa môže pridať ktokoľvek. Stačilo prísť a tvoriť spolu tak, aby nebol rozpoznateľný rukopis jednotlivca. Na maľbách sa napríklad podieľalo niekoľko autorov súčasne. Kreativita bola spontánna a nelimitovaná. EXXIT siahla po dobovo progresívnych prostriedkoch – pracovali s videom, tvorili analógové VJ-ingy, prostredia, multimedialne objekty. Kľúčovým prvkom vyjadrenia bolo svetlo. Na tvorbu dokázali využívať takmer všetko, primárne šlo ale (mimo technické zázemie) o nízkorozpočtové a ľahko dostupné materiály. V tvorbe hľadali a nachádzali spôsoby uvoľnenia, „rozpustenia sa“... Diela však nepracovali iba s pocitmi a intuíciou. Už vo svojej dobe boli kritické ku konzumnému spôsobu života, korporáciám, ktoré operujú mocou politických hnutí, manipulativnosti médií, predvídali masívnu environmentálnu krízu.

V názve skupiny je odkaz na *východ* a zároveň *XXI. storočie*. Podľa slov jej predstaviteľov mala byť „*východom zo špiny, ale nie zo špiny komunizmu, ale špiny celkovej, svetovej...*“ Výstavný projekt doslova archeologicky odкрýva zachované prejavy autentickej manickej tvorivosti jednej society, ktorá bola súčasťou bratislavského koloritu výtvarného a multimedialneho diania v deväťdesiatych rokoch.

Exxit je však aj napriek chronologickému vymedzeniu svojej „*aktívnej éry*“ identitou, ktorá pretrváva v čase. Ako relígia, východisko...

Lucia Gavulová

Vystavujúci:

Yrbis Innocent

p3klmn

exmmbrs. Peter Hrevuš & Tomáš Porubän

Ynra Selector Soundsystem

[Neos, ManiRé & Irb SK-Bratislava]

Sound performance na vernisáži: Jakub Ursiny

Výstava bola súčasťou Fotograf Festivalu #9 „Archeologie euforie“.

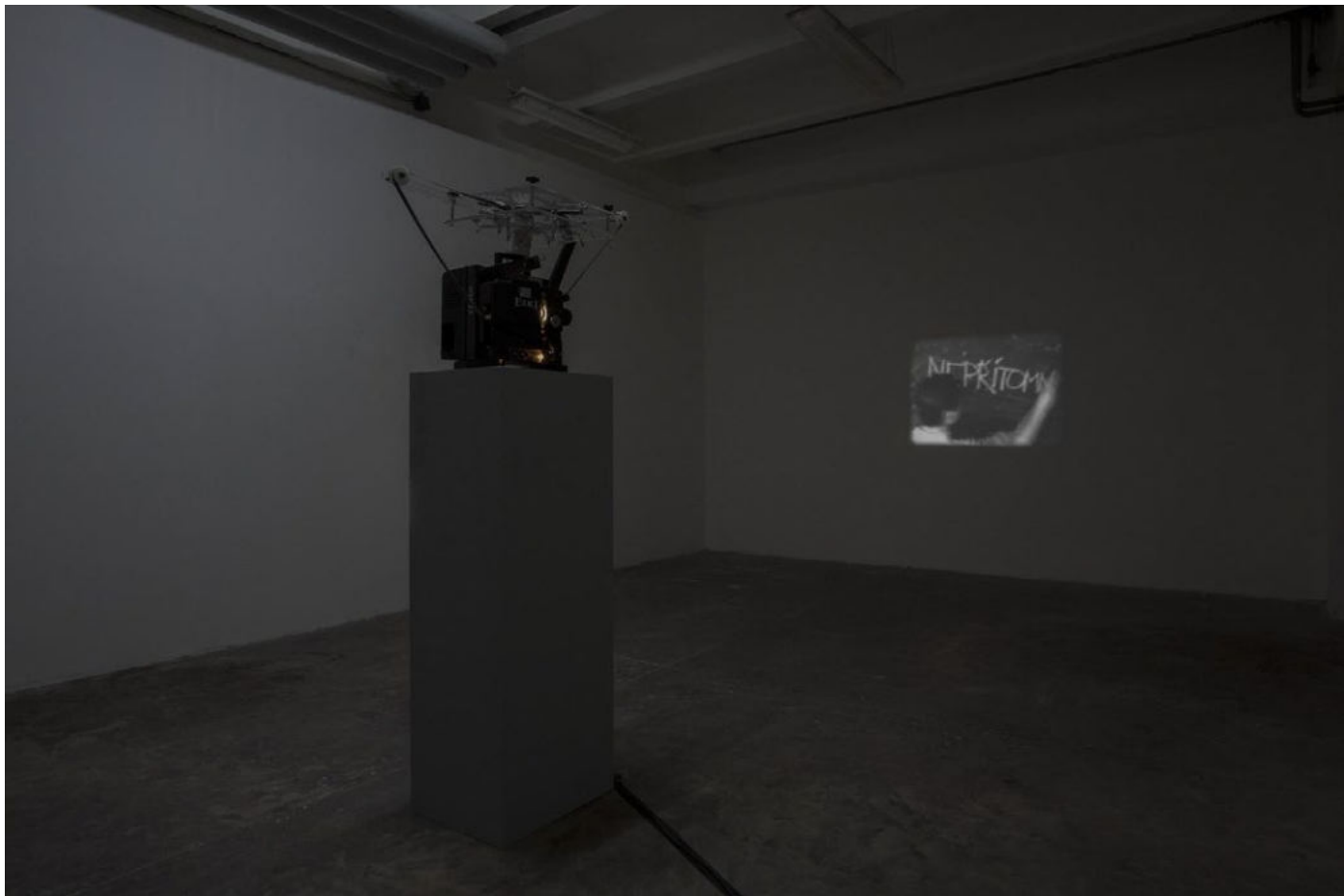
Tacita Dean

— Ztráta / Czech Photos

11. 10. 2019 — 9. 11. 2019

Zahájení: čtvrtek 10. října od 18 hodin

Kurátor: Pavel Vančát

Tacita Charlotte Dean (*1965), proslulá britská umělkyně z generace Young British Artists, je přes dvě dekády jednou z nejvýraznějších osobností současného umění, využívající médium analogového filmu a dlouhodobě usilující o jeho uchování jako nezávislého uměleckého média, osvobozeného od diktatury čistě komerčního kinematografického průmyslu.

Tacita Dean pořídila fotografie ze souboru *Czech Photos* (1991/2002) ještě jako studentka Slade School of Fine Art během svého dvoutýdenního pobytu v Praze v březnu 1991, ale vyvolány byly až o řadu měsíců později a poprvé všech 326 fotografií prezentovala až v roce 2002. Jak sama uvádí: „*Jsou jako pozůstatky Prahy, která už neexistuje, jako časová kapsle.*“ Ukazují postkomunistickou Prahu ve stadiu znovuzrození, hledání a chaosu, nesrozumitelného města, které pomalu ztrácí svoji zaprášenou magii. Téměř zapomenuté záběry, snímáné na levný ruský film, odhalují průřez ranými léty postkomunistického období: rozbité pražské chodníky, městská zátíší, objekty a prvky pozdně komunistické a raně kapitalistické architektury, ale také snímky a portréty lidí, které doplňují autorčinu výpověď o době a místě vzniku souboru *Czech Photos*. Fotografie kapesního formátu budou na výstavě prezentovány v otevřených dřevěných krabicích instalovaných přímo v knihovně Fotograf Gallery, umožňující tak získat k nim osobní, intimní přístup. Druhou částí výstavy je černobílý 16 mm film *Ztráta* (1991/2002), který je pro autorku

typicky mnohoznačným záznamem přednášky na pražské ČVUT, pracující se sémanticky otevřeným významem pojmů přítomnost, nepřítomnost a ztráta.

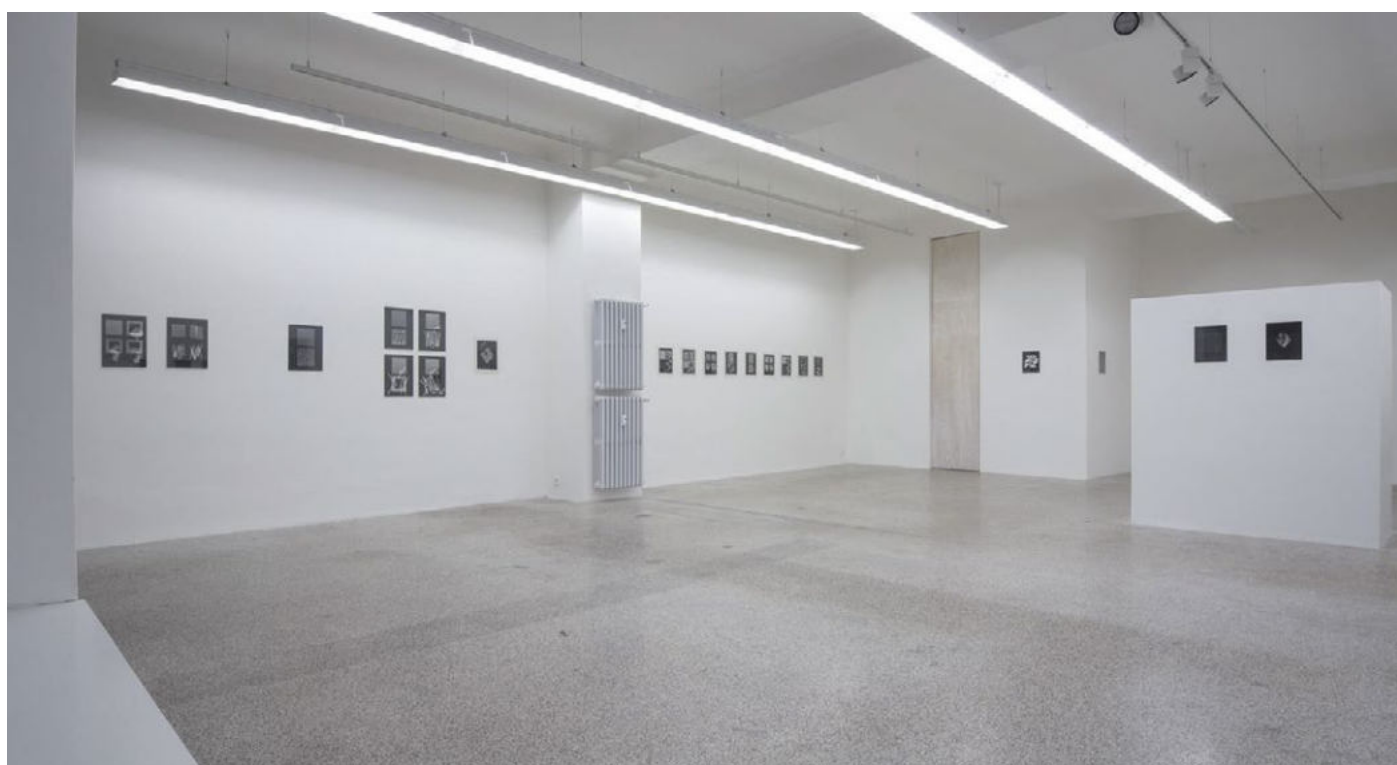
Pavel Vančát

Jan Kubíček

— Akce

15. 11. 2019 — 14. 12. 2019

zahájení: čtvrtek 14. 11. od 19 hodin

„Pracoval jsem s papíry, rozstříhával je, různě ohýbal a ‘dislokoval’ a pak jsem použil exponování jako grafickou metodu, pomocí níž jsem vytvořil sérii Forma–akce. Průsvitnost osvětlovaného papíru dodávala zobrazení jiný výtvarný účinek než neprůhledné syté barvy na obraze. Akce s formou byla na fotogramu navíc zřetelnější a živější a divák ji mohl lépe vysledovat. Vznikalo esteticky zajímavé a někdy i nečekané překrývání a prolínání. Fotogramy se vyvíjely jinak a jinam než tatáž myšlenka vyjádřená malířsky. Řada geometrických fotogramů navázala na sérii Forma–akce, kterou jsem dělal v kresbách, obrazech či kolážích, a stala se jejich doplněním.“

Jan Kubíček (1927—2013) se do dějin českého výtvarného umění zapsal zejména jako malíř a grafik. Neopomenutelná je také jeho práce v oblasti grafického designu a knižní ilustrace (především literatury pro děti). V tomto směru byla fotografie chápána jako jakýsi „vedlejší úvazek“ s úlohou víceméně doplňkovou. Jak dokládají paralelní výstavy ve Fotograf Gallery a Galerii Pecka, a také nakladatelstvím KANT právě vydaná publikace, Kubíček na fotografii nezapomínal po většinu své uměleckého života. Nedílnou součástí

jeho bohatých tvůrčích aktivit byla od poválečných let až do poloviny let osmdesátých, kdy ho k fotografii vrátila zejména technika fotogramu. Skutečnost, že fotografie pro Kubíčka nebyla pouze jakousi oddechovou činností, dokládají i samostatné, právě na fotografii a fotogram zaměřené výstavy v Brně (1985), Kolíně (1988, 2009) a Praze (2010).

Starší fotografické soubory, na kterých lze postupně sledovat vliv civilismu Skupiny 42, strukturálního umění či letterismu, ale i pozdější snímky ze souboru *Někde něco* (1985), v nichž autor zkoumal geometrické vztahy v prostředí ulice s reálnými rekvizitami, přiblížil na své výstavě Galerie Pecka. Výstava ve Fotograf Gallery pak představila fotogramy z let 1984—1985 s jádrem v souboru *Forma — akce*, který v rámci Kubíčkovy zralého díla nejvíce souvisí s hledisky, která jako umělec dlouhodobě zastával. V malířské a grafické práci se už na sklonku 60. let rozhodl k omezení se na plošné geometrické formy a zkoumání vztahů a možností restrukturalizace geometrických elementů. Zpoždění, se kterým tento přístup pronikl do fotografie, nasvědčuje, že respekt k médiu s jeho vazbami na vnější předmětnou realitu, mohl překonat právě až s technologií fotogramu, které vznikají v podmínkách temné komory při osvětlování světlocitlivého podkladu. Vytvořil několik sad fotogramů, v nichž uplatnil základní principy své tehdejší umělecké práce. V první řadě se jednalo o problém akce s formou, což proniklo i do názvu souboru těch geometrických fotogramů, k jejichž vytvoření použil poloprůsvitné šablony z papíru. V Kubíčkově pojetí „akce“ má být zjevnou demonstrací postupu, v rámci kterého dochází k různým proměnám základního prvku. V konkrétnějším smyslu se jedná o tehdy aktuálně Kubíčkem promyšlený problém dislokace, tedy vyjmutí prvků z určitého elementu a jeho posunutí, a také téma zrušení geometrického elementu a to například zmačkáním, složením či natržením.

Na výstavě se vedle souboru *Forma — akce* vyskytují rovněž další práce, které s Kubíčkovými základními postupy souvisejí. Jsou jimi fotografický triptych *Akce s kruhovým víčkem* a dvojice fotogramů *Akce s listem*, obě rovněž z roku 1984. První z nich je jiným pojetím rozkladu geometrického prvku a od pečlivě komponovaných fotogramů *Forma — akce* ho odlišuje dynamičnost aktu a významný podíl náhody. Ve druhém případě jsou prvky, o jejichž přeskupení jde, listy stromu.

Nejvýraznější anomálií na výstavě je pak fotogram *Příroda — geometrie* (1984), v němž je přírodní motiv listu doplněn rýsovanou kresbou. Tato práce byla vybrána z nevelkého počtu Kubíčkových prací, na nichž fotografický postup kombinuje s rýsovanými kresbami. Jeho umístění na výstavu, která zdůrazňuje specifickou „akční / hybnou“ dimenzi v Kubíčkových konceptuálních demonstracích, motivovala snaha naznačit, že „akcemi“ se Kubíčkův zájem o fotogram zdaleka nevyčerpával.

Polina Davydenko — Offline

15. 11. 2019 — 14. 12. 2019
Zahájení: čtvrtek 14. 11. od 19 hodin

Dokumentární soubor *Offline* (2016—2017) mladé fotografky Poliny Davydenko (1995) je citlivým vhledem do všednodennosti jejího mladšího bratra Mirdy. Míra nevšímavosti k okolí a neskrývané znuděnosti tohoto nezdravě vyhlížejícího chlapce může v divákovi vyvolávat smích. Obraz, který Davydenko svým souborem vytváří, ale každopádně není ironizující. Sama ho nazývá alarmujícím obrazem příslušníka generace Z, jednoho z mnoha Mirečkovi podobných. Prostředí, ve kterém se chlapec pohybuje, je vytvářeno kulisami, s nimiž interaguje jen zřídka, upoután spíše technologiemi a konzumem, kterému je dnešní dítě vystaveno a ke kterému je provokováno.

Polina Davydenko se narodila v roce 1995 na Ukrajině. Od dětství žije v České republice. V současné době studuje v Ateliéru fotografie na Fakultě umění VUT v Brně. Svoji letošní bakalářskou práci představila veřejně na výstavě *Based On True Story* v Galerii Klubovna v Brně.

Stephanie Kiwitt — Máj/My

20. 12. 2019 — 1. 2. 2020
zahájení: čtvrtek 19. 12. od 18 hodin

Soubor *Máj/My* německé fotografky Stephanie Kiwitt vznikl v letech 2015-2018 v Praze. Jeho pomyslným epicentrem je obchodní dům, jehož dva prozatímní názvy, původní Máj a následný My (vyslovovaný jako anglické „mé, moje“) odkazují ke dvěma epochám: k epoše pracující třídy, jejíž oslavě byl měsíc květen zasvěcen v socialistickém Československu, a k času individualizovaných konzumentů a vlastníků, které si hýčká korporátní kapitalismus.

Stephanie Kiwitt poznala Prahu a Česko už v 90. letech, kdy zde delší dobu žila. Viděla tedy, jak z doutnajících trosek jednoho zřízení povstává nový mutant. Možná to zanechalo stopy na jejích nových „dokumentárních“ fotografiích, když si i po letech všimá zašlých koutů uličního parteru a oprýskaných reálií minulé doby. Zahledění se do minulosti však není horizontem jejího pohledu, jak by se mohlo jevit například i kvůli zařazení ukávek ze souboru *Máj/My* do posledního 34. čísla časopisu *Fotograf* tematicky provázaného s festivalovým tématem *Archeologie euforie / Archeology of Euphoria: 1985-1995*. Fakticky vzato je tomu spíše naopak: Kiwitt se svým „dokumentem“ snaží podchytit vrstevnatost městského prostředí, kde koexistují a přelévají se přes sebe dravá přítomnost s potlačovanou minulostí.

Kiwitt se každopádně soustředí na místo, do kterého se už několik desetiletí sbíhají naše konzumní touhy, ale místo direktního postižení tématu volí strategii prezentace nehierarchicky uspořádaných detailů, zachycených situací, mikropříběhů a obrazových analogií. K takovému postupu patří i změna pozice fotografky, která kromě zpovzdálí zachycených momentů, kdy v podstatě zůstává anonymní, vstupuje do

interakce při pořizování portrétů lidí, které ji na ulici zaujali. Teprve takto se ustavují vztahy mezi touhou a spotřebou, bohatstvím a chudobou a také sociálním a emocionálním rozměrem jejích fotografií.

Stephanie Kiwitt (*1972, Bonn) žije v Bruselu. Část devadesátých let strávila v Praze, v letech 1994-1997 rovněž studovala na Institutu tvůrčí fotografie v Opavě. Ve Fotograf Gallery se její práce objevily již na kolektivní výstavě *What Was Documentary Is Now Something Else*, kterou zde v roce 2015 uvedl vydavatel časopisu Camera Austria a kurátor Reinhard Braun. Vloni jsme v české premiéře představili fotografickou knihu *Máj/My* z produkce nakladatelství Spektor Books v Lipsku. Výstavě ve Fotograf Gallery předcházely prezentace jejích pražských fotografií v Kunstverein Leipzig a Spot Gallery v Záhřebu (obě 2019). Na každé z těchto výstav Kiwitt opětovně soubor editovala v novou obrazovou konstelaci. V roce 2020 se Kiwitt do Prahy opět vrátí, tentokrát jako jedna z kurátorek 10. ročníku Fotograf Festivalu.

Fotografií ze souboru *Máj/My* autorka přispěla i do limitované prodejní edice Fotograf Edition. Je nabízena společně s výtiskem stejnojmenné knihy.

Martin Kollár — 5. október

středa 23. ledna od 19 hodin

5. říjen je datem, kdy má hrdina stejnojmenného dokumentárního filmu, autorův bratr Jan, podstoupit chirurgický zákrok s nejistými výhledy. V této situaci se rozhodne uskutečnit výpravu na bicyklu. Během filmu ho neuslyšíme mluvit a jeho vnitřní svět nám zprostředkovávají pouze občasné deníkové zápisky. Tím důležitější je úloha kamery Martina Kollára, který poutníka doprovází, pozoruje situace, nachází působivé obrazy a přitom nepřestává respektovat osobní rozměr bratrovy cesty. Dokument *5. október* (2016) je introvertní road movie o cestě, kterou je zapotřebí podniknout, když potřebujeme být sami se sebou.

Projekce probíhá jako doprovodný program Kollárovy fotografické výstavy *Field Trip*. Autora nám představuje v jiné z jeho rolí — jako kameramana a režiséra. Po krátkometrážním filmu *Autoportrét* (2012) byl *5. október* jeho prvním autorským dokumentem delšího rozsahu. Jako školený kameraman se ovšem podílel například na obrazové složce hraného filmu *Koza* a několika slovenských dokumentárních filmů. *5. október* byl představen například na mezinárodních filmových festivalech v Karlových Varech a Rotterdamu.

Isotonic Song — komentovaná prohlídka

úterý 16. dubna od 18 hodin

Miroslava Večeřová a Pavel Příkaský společně s kurátorkou Marianou Serrano přiblížili nejdůležitější východiska společné tvůrčí praxe, a rovněž koncepci, kterou zvolili pro výstavu *Isotonic Song*. Prozradili více o jejich přístupu ke kombinaci různých médií, práci s fotografií, malbou, videem a performancí, ale také důvod, proč se všudypřítomnou ingrediencí tekutého procesu, který smývá hranice mezi živým a nerostným, stal rozpustný krystal soli.

Matthew Monteith — Czech Eden

čtvrtek 23. května od 18 hodin

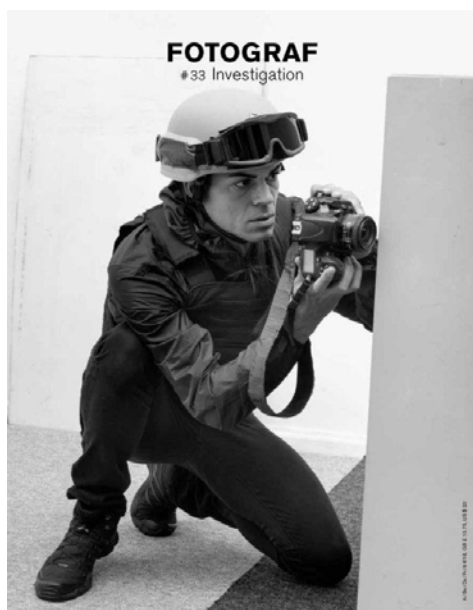

Když Matthew Monteith v 90. letech poprvé navštívil Českou republiku, uchvátili ho detaily běžného života země v její transformaci. Podmaněn nevýslovným — náladou, pocitem místa — své návštěvy opakoval. V letech 2001—2003 procestoval celou zemi a fotografoval ji s vírou ve vytvoření soudobé alegorie, která by odrážela ideály ze starých pohlednic a z českých fotografií 20. a 30. let minulého století. Se zdrženlivostí, brilantní barevností a promyšlenou pozorností k záhadě každodenního života vytvářejí Monteithovy fotografie paralelu k úctyhodné tradici, jejíž základy položily osobnosti jako Joel Sternfeld a dnes ji ztělesňují autoři jako Alec Soth.

I když občas zlověstná je Monteithova práce prostoupěna energetickým optimismem a humorem. Pečlivě komponované a krásně vyprodukované obrazy se zaměřují na jednotlivce, krajiny, podivně ukryté městské scenérie a na stopy dlouhé a složité historie země. Kniha Czech Eden není popisem či dokumentem, ale spíše podobenstvím, ve kterém se divák setkává s jednotlivci a prostředími, navzájem soudržnými i protichůdnými, krásnými i znepokojujícími.

Křest časopisu Fotograf #33 Investigace

pátek 21. června 2019 od 18 hodin

Fotograf #33 Investigace

Pod názvem *Investigace* hledáme v umělecké práci soustavné zkoumání informací jako nedílnou součást procesu vzniku. Inspirací je nám investigativní žurnalistika, která je nejen stěžejním whistleblowerem momentálně poněkud zkoušených demokratických systémů, ale v podstatě tím nejdůležitějším impulsem pro zachování základních principů politické a sociální rovnosti. V rámci diversity prezentovaných přístupů se chceme pohybovat ve škále od příkladů z žurnalistiky či projektů dokumentární fotografie, které překračují svým pojetím či rozsahem formát reportáže, přes ironizující komentáře politické situace až po ryze umělecké projekty širších interpretací, jejichž významnou součástí je právě proces zkoumání mocenských taktik či podezřelých aktivit poškozujících ideály občanské společnosti.

Představení projektu Fotograf Residency

pátek 21. června 2019 od 18 hodin

Fotograf Residency

Fotograf Residency je rezidenční projekt pro čtyři umělce / umělkyně a čtyři kurátory / kurátorky, který realizuje Fotograf 07 z.s. a jeho partnerské instituce. Umělce / umělkyně a kurátory / kurátorky vybírá porota na základě nominace partnerskou institucí. Každý umělec / umělkyně a kurátor / kurátorka pochází z jiné země a v Praze na rezidenčním pobytu tráví dva měsíce nebo dva týdny. V rámci rezidence je vybraným poskytnuto ubytování a honorář za pobyt, tvorbu, výzkum, vzdělávání a sdílení svého umění či znalostí.

Projekt je spolufinancován vládami České republiky, Maďarska, Polska a Slovenska prostřednictvím Visegrádských grantů z Mezinárodního vyšehradského fondu. Posláním fondu je prosazovat nápady pro udržitelnou regionální spolupráci ve střední Evropě.

Naše partnerské instituce v roce 2019:

CCA –Tbilisi (Gruzie)

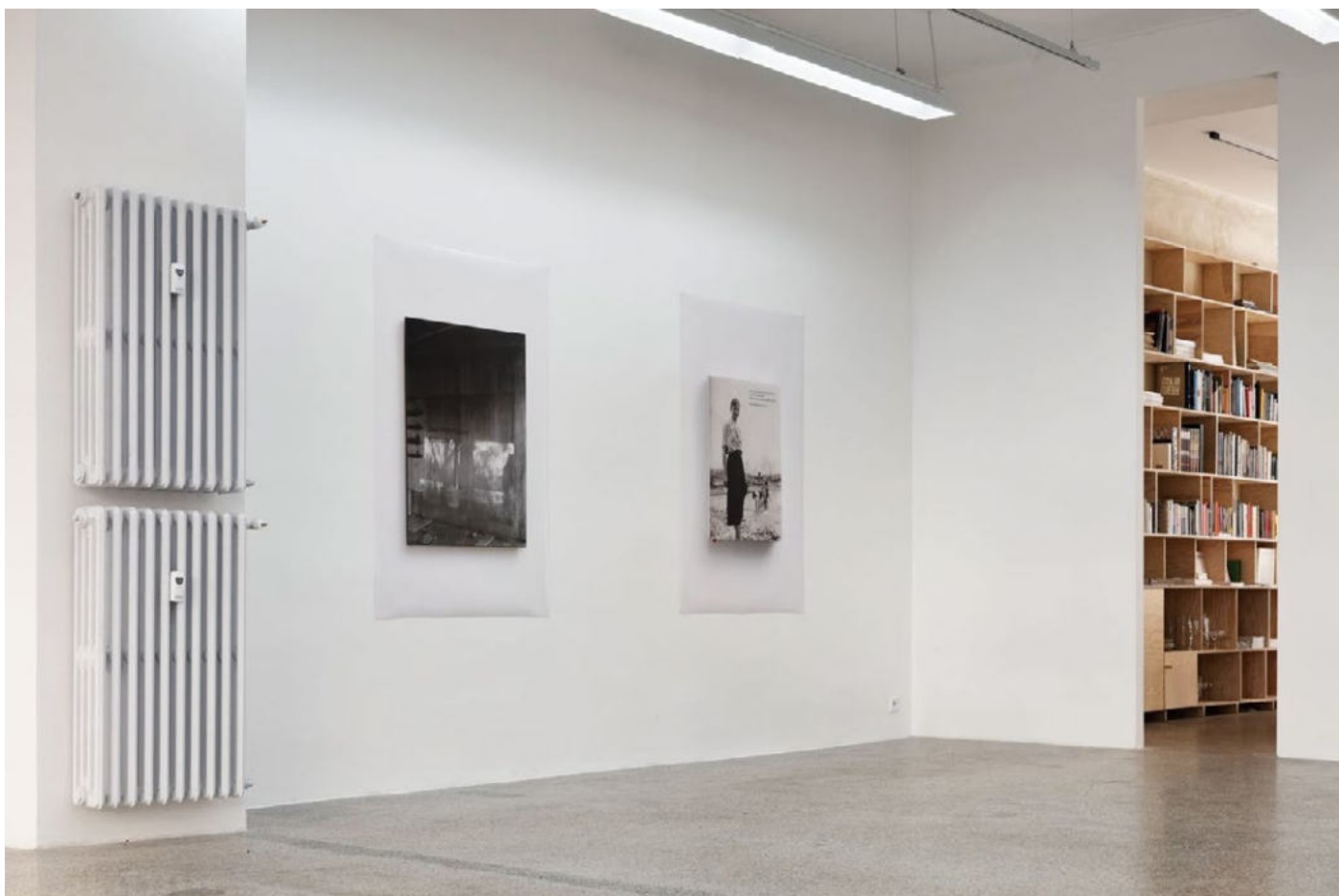
Fundacja Sztuk Wizualnych – Krakow (Polsko)

Nová Cvernovka – Bratislava (Slovensko)

Trafó – Budapest (Maďarsko)

Markéta Othová a Antonín Jiráť — komentované prohlídky

6. 8. 2020

Komentované prohlídky dvou paralelních výstav za účasti obou autorů. Markéta Othová prozradila, proč se rozhodla výstavu *Svět knihy* koncipovat výhradně z fotografií obálek knižních publikací, u nichž je autorkou grafické úpravy. Antonín Jiráť uvedl účastníky komentované prohlídky do principů své tvorby a přiblížil, co spojuje fotografování tahačů a králíků se zajíci, a proč se kvůli fotografování kamionů vypravil až do francouzského Calais.

Přednášky — Fotograf Residency

Beáta Istvánkó — *Praktiky self-publishingu v Maďarsku post-digitální doby*

11. 9. 2020

Gvantsa Jishkariani — *Jak jsme založili galerii bez peněz?*

24. 9. 2020

Denis Kozerawski — *Artist's Talk*

25. 11. 2020

Bartosz Flak — *Slepá ulička. O posmrtné fotografii.*

9. 12. 2020

Erik Vilím — *Ach, ty teorie*

17. 12. 2020

After Life výstavy — křest publikace

4. 10. 2020

After Life výstavy je sborníkem příspěvků čtrnácti umělců a kurátorů, kteří se zamýšlí nad přístupy v dokumentaci výstav a uměleckých děl. Autoři byli požádáni, aby byli ve svých textech co nejvíce osobní a zprostředkovali nám vlastní zkušenost a úvahy na toto téma. Kniha sestává ze tří bloků (Manipulace s fakty a teorií, Popisy a subjektivní pravdy, Literatura), v nichž se dokumentační fotografie stává pozitivním nástrojem, důkazem, zkouškou nebo skicou, prostředkem pro vydírání, sebeprezentační blamáží a sbližovacím prvkem.

David Fesl a Isabela Grosseová (eds.)

Autoři příspěvků: Anne-Claire Barriga, Oldřich Bystřický, Polina Davydenko, Daniela & Linda Dostálkovy, David Fesl, Isabela Grosseová, Jiří Havlíček, Jakub Jansa, Edith Jeřábková, Šimon Kadlčák, Zuzana Krišková, Marie Lukáčová, Lenka Vítková

Grafická úprava: Daniela & Linda Dostálkovy

Součástí večera bylo performativní čtení z knihy.

Martin Zet — Umělec a kopírka – copy koutek

10. října 2020 od 18 hodin

Kancelářská kopírka s tvrdnoucí želatinovou emulzí, stroj symbolizující nástup kapitalismu. Martin Zet kopíruje a kolemjdoucím nabízí důležité dokumenty politických prohlášení z let 1989—1990.

3 x 3 portfolia studentů

11. 10. 2019

Tři studenti ze tří fotografických ateliérů vysokých uměleckých škol představili svá portfolia. V roce 2019 byli k našemu neformálnímu portfolio review přizváni studenti a pedagogové těchto tří fotografických škol:

Ateliér fotografie, Fakulta umění a designu UJEP v Ústí nad Labem
Ateliér Dokumentární fotografie, Filmová a televizní fakulta Akademie múzických umění v Praze
Ateliér tvůrčí fotografie, Katedra intermédií, Fakulta umění, Ostravská univerzita

Konzultanti: Pavel Baňka, Michal Kalhous, Markéta Kinterová, Václav Kopecký, Jiří Ptáček, Tate Shaw

Akce byla součástí Fotograf Festivalu #9 "Archeologie euforie".

Pavel Příkaský a Miroslava Večeřová — Isotonic Songs

21. 12. 2019

Isotonic Songs je autorskou publikací dlouhodobě spolupracující dvojice Pavel Příkaský a Miroslava Večeřová. Kniha vznikla v interakci mezi umělci a editorkou Marianou Serrano, autorem a autorkami textových příspěvků a grafikem Janem Brožem. Zároveň je první z plánované řady autorských publikací, kterou chce platforma Fotograf 07 z.s. stimulovat zájem o netradiční spojení fotografie, ostatních vizuálních médií a tištěné knihy. Kniha volně navazuje na výstavu Isotonic Song ve Fotograf Gallery v Praze z počátku roku 2019, rozvíjí její témata a zároveň objasňuje provázanost mezi díly a veřejnými uměleckými výstupy této autorské dvojice.

ROZVAHA (BALANCE)

Zpracováno v souladu s
vyhláškou č. 504/2002 Sb. ve
znění pozdějších předpisů

k 31.12.2019
(v celých tis. Kč)

Název a sídlo účetní jednotky

**Fotograf 07 z.s. Jungmannova 19/7
110 00 Praha 1**

IČO
28561236

0

0

AKTIVA

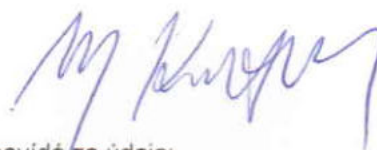
a		Číslo řádku	Stav k prvnímu dni účetního období	Stav k poslednímu dni účetního období
		b	1	2
A.	Dlouhodobý majetek celkem (ř. 02 + 10 + 21 - 28)	1	0	0
A.I.	Dlouhodobý nehmotný majetek (ř. 03 až 09)	2	0	0
A.I.1.	Nehmotné výsledky výzkumu a vývoje (012)	3	0	0
A.I.2.	Software (013)	4	0	0
A.I.3.	Ocenitelná práva (014)	5	0	0
A.I.4.	Drobný dlouhodobý nehmotný majetek (018)	6	0	0
A.I.5.	Ostatní dlouhodobý nehmotný majetek (019)	7	0	0
A.I.6.	Nedokončený dlouhodobý nehmotný majetek (041)	8	0	0
A.I.7.	Poskytnuté zálohy na dlouhodobý nehmotný majetek (051)	9	0	0
A.II.	Dlouhodobý hmotný majetek celkem (ř. 11 až 20)	10	0	0
A.II.1.	Pozemky (031)	11	0	0
A.II.2.	Umělecká díla, předměty a sbírky (032)	12	0	0
A.II.3.	Stavby (021)	13	0	0
A.II.4.	Hmotné movité věci a jejich soubory (022)	14	0	0
A.II.5.	Pěstitelské celky trvalých porostů (025)	15	0	0
A.II.6.	Dospělá zvířata a jejich skupiny (026)	16	0	0
A.II.7.	Drobný dlouhodobý hmotný majetek (028)	17	0	0
A.II.8.	Ostatní dlouhodobý hmotný majetek (029)	18	0	0
A.II.9.	Nedokončený dlouhodobý hmotný majetek (042)	19	0	0
A.II.10.	Poskytnuté zálohy na dlouhodobý hmotný majetek (052)	20	0	0
A.III.	Dlouhodobý finanční majetek (ř. 22 až 27)	21	0	0
A.III.1.	Podíly - ovládaná nebo ovládající osoba (061)	22	0	0
A.III.2.	Podíly - podstatný vliv (062)	23	0	0
A.III.3.	Dluhové cenné papíry držené do splatnosti (063)	24	0	0
A.III.4.	Zápůjčky organizačním složkám (066)	25	0	0
A.III.5.	Ostatní dlouhodobé zápůjčky (067)	26	0	0
A.III.6.	Ostatní dlouhodobý finanční majetek (069)	27	0	0

Odesláno dne:
30.7.2020

Razítko:

Fotograf 07 z.s.
Jungmannova 19/7, 110 00 Praha 1
IČ: 28561236

Podpis vedoucího úč.jednotky:

Odpovídá za údaje:

Telefon:

			Číslo řádku	Stav k prvnímu dni účetního období	Stav k poslednímu dni účetního období
a			b	1	2
A.IV.	Oprávky k dlouhodobému majetku celkem (ř. 29 až 39)		28	0	0
A.IV.1.	Oprávky k nehmotným výsledkům výzkumu a vývoje	(072)	29	0	0
A.IV.2.	Oprávky k softwaru	(073)	30	0	0
A.IV.3.	Oprávky k ocenitelným právům	(074)	31	0	0
A.IV.4.	Oprávky k drobnému dlouhodobému nehmotnému majetku	(078)	32	0	0
A.IV.5.	Oprávky k ostatnímu dlouhodobému nehmotnému majetku	(079)	33	0	0
A.IV.6.	Oprávky k stavbám	(081)	34	0	0
A.IV.7.	Oprávky k samostatným hmotným movitým věcem a souborům hmotných movitých věcí	(082)	35	0	0
A.IV.8.	Oprávky k pěstitelským celkům trvalých porostů	(085)	36	0	0
A.IV.9.	Oprávky k základnímu stádu a tažným zvířatům	(086)	37	0	0
A.IV.10.	Oprávky k drobnému dlouhodobému hmotnému majetku	(088)	38	0	0
A.IV.11.	Oprávky k ostatnímu dlouhodobému hmotnému majetku	(089)	39	0	0
B.	Krátkodobý majetek celkem (ř. 41 + 51 + 71 + 80)		40	511	1 103
B.I.	Zásoby celkem (ř. 42 až 50)		41	0	0
B.I.1.	Materiál na skladě	(112)	42	0	0
B.I.2.	Materiál na cestě	(119)	43	0	0
B.I.3.	Nedokončená výroba	(121)	44	0	0
B.I.4.	Polotovary vlastní výroby	(122)	45	0	0
B.I.5.	Výrobky	(123)	46	0	0
B.I.6.	Mladá zvířata a jejich skupiny	(124)	47	0	0
B.I.7.	Zboží na skladě a v prodejnách	(132)	48	0	0
B.I.8.	Zboží na cestě	(139)	49	0	0
B.I.9.	Poskytnuté zálohy na zásoby	(314)	50	0	0
B.II.	Pohledávky celkem (ř. 52 až 70)		51	230	237
B.II.1.	Odeběratelé	(311)	52	4	11
B.II.2.	Směnky k inkasu	(312)	53	0	0
B.II.3.	Pohledávky za eskontované cenné papíry	(313)	54	0	0
B.II.4.	Poskytnuté provozní zálohy	(314-ř.50)	55	0	0
B.II.5.	Ostatní pohledávky	(315)	56	226	226
B.II.6.	Pohledávky za zaměstnanci	(335)	57	0	0
B.II.7.	Pohledávky za institucemi sociálního zabezpečení a veřejného zdravotního pojištění	(336)	58	0	0
B.II.8.	Daň z příjmů	(341)	59	0	0
B.II.9.	Ostatní přímé daně	(342)	60	0	0
B.II.10.	Daň z přidané hodnoty	(343)	61	0	0
B.II.11.	Ostatní daně a poplatky	(345)	62	0	0
B.II.12.	Nároky na dotace a ostatní zúčtování se státním rozpočtem	(346)	63	0	0
B.II.13.	Nároky na dotace a ostatní zúčtování s rozpočtem orgánů územních samostatných celků	(348)	64	0	0

		Číslo řádku	Stav k prvnímu dni účetního období	Stav k poslednímu dni účetního období
a		b	1	2
B.II.14.	Pohledávky za společníky sdruženými ve společnosti (358)	65	0	0
B.II.15.	Pohledávky z pevných termínových operací a opcí (373)	66	0	0
B.II.16.	Pohledávky z vydaných dluhopisů (375)	67	0	0
B.II.17.	Jiné pohledávky (378)	68	0	0
B.II.18.	Dohadné účty aktivní (388)	69	0	0
B.II.19.	Opravná položka k pohledávkám (391)	70	0	0
B.III.	Krátkodobý finanční majetek celkem (ř. 72 až 79)	71	281	830
B.III.1.	Peněžní prostředky v pokladně (211)	72	11	12
B.III.2.	Ceniny (213)	73	0	0
B.III.3.	Peněžní prostředky na účtech (221)	74	360	818
B.III.4.	Majetkové cenné papíry k obchodování (251)	75	0	0
B.III.5.	Dluhové cenné papíry k obchodování (253)	76	0	0
B.III.6.	Ostatní cenné papíry (256)	77	0	0
B.III.7.	Pořízovaný krátkodobý finanční majetek (259)	78	0	0
B.III.8.	Peníze na cestě (+/-261)	79	-90	0
B.IV.	Jiná aktiva celkem (ř. 81 + 82)	80	0	36
B.IV.1.	Náklady příštích období (381)	81	0	36
B.IV.2.	Příjmy příštích období (385)	82	0	0
AKTIVA CELKEM (ř. 1 + 40)		83	511	1 103
Kontrolní číslo (ř. 1 až 83)		997	2 044	4 412

PASIVA

c		Číslo řádku	Stav k prvnímu dni účetního období	Stav k poslednímu dni účetního období
		d	3	4
A	Vlastní zdroje celkem (ř. 85 + 89)	84	503	619
A.I.	Jmění celkem (ř. 86 až 88)	85	368	368
A.I.1.	Vlastní jmění (901)	86	0	0
A.I.2.	Fondy (911)	87	368	368
A.I.3.	Oceňovací rozdíly z přecenění finančního majetku a závazků (921)	88	0	0
A.II.	Výsledek hospodaření celkem (ř. 90 až 92)	89	135	251
A.II.1.	Účet výsledku hospodaření (+/-963)	90	X	115
A.II.2.	Výsledek hospodaření ve schvalovacím řízení (+/-931)	91	2	X
A.II.3.	Nerozdělený zisk, neuhrazená ztráta min. let (+/-932)	92	133	136
B	Cizí zdroje celkem (ř. 94 + 96 + 104 + 128)	93	8	484
B.I.	Rezervy celkem (ř. 95)	94	0	0
B.I.1.	Rezervy (941)	95	0	0
B.II.	Dlouhodobé závazky celkem (ř. 97 až 103)	96	0	0
B.II.1.	Dlouhodobé úvěry (953)	97	0	0
B.II.2.	Vydané dluhopisy (953)	98	0	0
B.II.3.	Závazky z pronájmu (954)	99	0	0
B.II.4.	Přijaté dlouhodobé zálohy (955)	100	0	0
B.II.5.	Dlouhodobé směnky k úhradě (958)	101	0	0
B.II.6.	Dohadné účty pasivní (389)	102	0	0
B.II.7.	Ostatní dlouhodobé závazky (959)	103	0	0
B.III.	Krátkodobé závazky celkem (ř. 105 až 127)	104	8	484
B.III.1.	Dodavatelé (321)	105	0	73
B.III.2.	Směnky k úhradě (322)	106	0	0
B.III.3.	Přijaté zálohy (324)	107	0	0
B.III.4.	Ostatní závazky (325)	108	0	0
B.III.5.	Zaměstnanci (331)	109	0	0
B.III.6.	Ostatní závazky vůči zaměstnancům (333)	110	0	0
B.III.7.	Závazky k institucím sociálního zabezpečení a veřejného zdravotního pojištění (336)	111	0	0
B.III.8.	Daň z příjmů (341)	112	0	0
B.III.9.	Ostatní přímé daně (342)	113	8	4
B.III.10.	Daň z přidané hodnoty (343)	114	0	0
B.III.11.	Ostatní daně a poplatky (345)	115	0	0
B.III.12.	Závazky ze vztahu ke státnímu rozpočtu (346)	116	0	192
B.III.13.	Závazky ze vztahu k rozp.orgánů uzem.sam. celků (348)	117	0	0
B.III.14.	Závazky z upsaných nespl.cenných papírů a podílů (367)	118	0	0
B.III.15.	Závazky ke společníkům sdružených ve společnosti (368)	119	0	0
B.III.16.	Závazky z pevných termínových operací a opcí (373)	120	0	0
B.III.17.	Jiné závazky (379)	121	0	215
B.III.18.	Krátkodobé bankovní úvěry (231)	122	0	0
B.III.19.	Eskontní úvěry (232)	123	0	0
B.III.20.	Vydané krátkodobé dluhopisy (241)	124	0	0
B.III.21.	Vlastní dluhopisy (255)	125	0	0
B.III.22.	Dohadné účty pasivní (389)	126	0	0
B.III.23.	Ostatní krátkodobé finanční výpomoci (379)	127	0	0
B.IV.	Jiná pasiva celkem (ř. 129 + 130)	128	0	0
B.IV.1.	Výdaje příštích období (383)	129	0	0
B.IV.2.	Výnosy příštích období (384)	130	0	0
PASIVA CELKEM (ř. 84 + 93)		131	511	1 103
Kontrolní číslo (ř. 84 až 131)		998	2 044	4 412

Formulář zpracovala ASPEKT HM, daňová, účetní a auditorská kancelář, www.danovapriznani.cz, business.center.cz

VÝKAZ ZISKU A ZTRÁTY

k 31.12.2019

(v celých tis. Kč)

Zpracováno v souladu s
vynálezem č. 504/2002 Sb.
ve znění pozdějších předpisů

Fotograf 07 z.s. Jungmannova 19/7

110 00 Praha 1

IČO
28561236

Číslo řádku	Název položky	Číslo řádku	činnost hlavní	činnost hospodářská	celkem
			1	2	3
A.	Náklady (ř. 39)	1	5 312	0	5 312
A.I.	Spotřebované nákupy a nakupované služby celkem (ř. 3 až 8)	2	4 907	0	4 907
A.I.1	Spotřeba materiálu, energie a ostatních neskladovaných dodávek (501-3)	3	129	0	129
A.I.2	Prodané zboží (504)	4	0	0	0
A.I.3	Opravy a udržování (511)	5	11	0	11
A.I.4	Náklady na cestovné (512)	6	109	0	109
A.I.5	Náklady na reprezentaci (513)	7	0	0	0
A.I.6	Ostatní služby (518)	8	4 658	0	4 658
A.II.	Změna stavu zásob vlastní činnosti a aktivace materiálu, zboží, vnitroorganizačních služeb a dlouhodobého majetku (ř. 10 až 12)	9	0	0	0
A.II.7	Změna stavu zásob vlastní činnosti (56x)	10	0	0	0
A.II.8	Aktivace materiálu, zboží a vnitroorganizačních služeb (57x)	11	0	0	0
A.II.9	Aktivace dlouhodobého majetku (57x)	12	0	0	0
A.III.	Osobní náklady celkem (ř. 14 až 18)	13	384	0	384
A.III.10	Mzdové náklady (521)	14	384	0	384
A.III.11	Zákonné sociální pojištění (524)	15	0	0	0
A.III.12	Ostatní sociální pojištění (525)	16	0	0	0
A.III.13	Zákonné sociální náklady (527)	17	0	0	0
A.III.14	Ostatní sociální náklady (528)	18	0	0	0
A.IV.	Daně a poplatky celkem (ř. 20)	19	0	0	0
A.IV.15	Daně a poplatky (53x)	20	0	0	0
A.V.	Ostatní náklady celkem (ř. 22 až 28)	21	21	0	21
A.V.16	Smluvní pokuty, úroky z prodlení a ostatní pokuty a penále (541)	22	0	0	0
A.V.17	Odpis nedobytné pohledávky (543)	23	0	0	0
A.V.18	Nákladové úroky (544)	24	0	0	0
A.V.19	Kursově ztráty (545)	25	0	0	0
A.V.20	Dary (546)	26	0	0	0
A.V.21	Manka a škody (548)	27	0	0	0
A.V.22	Jiné ostatní náklady (549)	28	21	0	21
A.VI.	Odpisy, prodaný majetek, tvorba a použití rezerv a opravných položek celkem (ř. 30 až 34)	29	0	0	0
A.VI.23	Odpisy dlouhodobého nehmotného a hmotného majetku (551)	30	0	0	0
A.VI.24	Prodaný dlouhodobý majetek (552)	31	0	0	0
A.VI.25	Prodané cenné papíry a podíly (553)	32	0	0	0
A.VI.26	Prodaný materiál (554)	33	0	0	0
A.VI.27	Tvorba a použití rezerv a opravných položek (556-9)	34	0	0	0
A.VII.	Poskytnuté příspěvky celkem (ř. 36)	35	0	0	0
A.VII.28	Poskytnuté členské příspěvky a příspěvky zúčtované mezi organizačními složkami (58x)	36	0	0	0
A.VIII.	Daň z příjmů celkem (ř. 48)	37	0	0	0
A.VIII.29	Daň z příjmů (59x)	38	0	0	0
	NAKLADY CELKEM	39	5 312	0	5 312

Formulář zpracovala ASPEKT HM, daňová, účetní a auditorská kancelář, www.danovaprizeni.cz, business.center.cz

Číslo řádku	Název položky	Číslo řádku	činnost hlavní	činnost hospodářská	celkem
			1	2	3
B.	Výnosy (ř. 67)	40	5 427	0	5 427
B.I.	Provozní dotace (ř. 42)	41	4 665	0	4 665
B.I.1	Provozní dotace (691)	42	4 665	0	4 665
B.II.	Přijaté příspěvky celkem (ř. 44 až 46)	43	42	0	42
B.II.2	Přijaté příspěvky zúčtované mezi organizačními složkami (681)	44	0	0	0
B.II.3	Přijaté příspěvky (dary) (682)	45	42	0	42
B.II.4	Přijaté členské příspěvky (684)	46	0	0	0
B.III.	Tržby za vlastní výkony a za zboží celkem (ř. 48 až 50)	47	719	0	719
B.III.1	Tržby za vlastní výrobky (601)	48	0	0	0
B.III.2	Tržby z prodeje služeb (602)	49	0	0	0
B.III.3	Tržby za prodané zboží (604)	50	719	0	719
B.IV.	Ostatní výnosy celkem (ř. 52 až 57)	51	1	0	1
B.IV.5	Smluvní pokuty, úroky z prodlení a ostatní pokuty a penále (641-2)	52	0	0	0
B.IV.6	Platby za odepsané pohledávky (643)	53	0	0	0
B.IV.7	Výnosové úroky (644)	54	0	0	0
B.IV.8	Kursovne zisky (645)	55	1	0	1
B.IV.9	Zúčtování fondů (648)	56	0	0	0
B.IV.10	Jiné ostatní výnosy (649)	57	0	0	0
B.V.	Tržby z prodeje majetku celkem (ř. 59 až 63)	58	0	0	0
B.V.11	Tržby z prodeje dlouhodobého nehmotného a hmotného majetku (652)	59	0	0	0
B.V.12	Tržby z prodeje cenných papírů a podílů (653)	60	0	0	0
B.V.13	Tržby z prodeje materiálu (654)	61	0	0	0
B.V.14	Výnosy z krátkodobého finančního majetku (655)	62	0	0	0
B.V.15	Výnosy z dlouhodobého finančního majetku (657)	63	0	0	0
	VÝNOSY CELKEM	64	5 427	0	5 427
C.	VÝSLEDEK HOSPODAŘENÍ PŘED ZDANĚNÍM (ř. 39 - 64 + 38)	65	115	0	115
A.VIII.29	Daň z příjmů (591)	66	0	0	0
D.	VÝSLEDEK HOSPODAŘENÍ PO ZDANĚNÍ (ř. 65 - 66)	67	115	0	115
	Kontrolní číslo (ř. 1 - 67)	999	43 186	0	43 186

Odesláno dne:

30.7.2020

Razítko:

Podpis vedoucího úč.jednotky:

Fotograf 07 z.s.
Jungmannova 19/7, 110 00 Praha 1
IČ: 28561236

Odpovídá za údaje:

Telefon:

Příloha k účetní závěrce za rok 2019

dle Vyhlášky 504/2002 Sb., ze dne 6. 11. 2002

I.

Popis účetní jednotky – základní identifikační údaje a kontaktní informace

Název:	Fotograf 07 z.s. (dále též jen „spolek“)
Sídlo:	Jungmannova 19/7 Praha 1 - Nové Město 110 00
Identifikační číslo (IČ):	28561236
Daňové identifikační číslo (DIČ):	CZ28561236
Vznik:	2007
Právní forma:	spolek (dříve občanské sdružení)
Registrace:	ve spolkovém rejstříku vedeném Městským soudem v Praze, oddíl L, vložka 18277
Datum zápisu do rejstříku:	1. 1. 2014
Základní právní norma:	Stanovy spolku Fotograf 07 z.s.
Název nejvyššího orgánu:	Správní rada
Složení správní rady:	
předseda:	prof. Ing. PAVEL BAŇKA, dat. nar. 20. března 1941 Na koupaliště 8, Benice, 103 00 Praha 10 Den vzniku funkce: 2. října 2014 Den vzniku členství: 2. října 2014
místopředseda:	MgA. MARKÉTA KINTEROVÁ, dat. nar. 5. května 1981 Zkrácená 70, Benice, 103 00 Praha 10 Den vzniku funkce: 2. října 2014 Den vzniku členství: 2. října 2014
místopředseda:	MgA. TOMÁŠ HRŮZA, dat. nar. 3. listopadu 1979 Miřenice 24, 341 01 Nalžovské Hory Den vzniku funkce: 2. října 2014 Den vzniku členství: 2. října 2014
členka:	Mgr. EVA HODEK, dat. nar. 16. května 1971 Washingtonova 1760/3, 110 00 Praha 1 Den vzniku funkce: 2. října 2014 Den vzniku členství: 2. října 2014
Počet členů:	4

Správní rada rozhoduje o hlavním zaměření a činnosti spolku, o změně stanov, hodnotí činnost dalších orgánů i jejich členů, rozhoduje o zrušení spolku s likvidací nebo o jeho přeměně a rozhoduje v dalších otázkách zásadních pro fungování spolku.

Způsob jednání:

Za spolek jedná předseda i každý z místopředsedů samostatně, přičemž za spolek podepisují tak, že k názvu připojí svůj podpis, případně i údaj o své funkci.

Změny provedené v účetním období ve spolkovém rejstříku:

žádné

Rozhodující předmět činnosti (hlavní činnost):

Spolek Fotograf 07 se angažuje v oblasti vizuální kultury, zejména fotografie. Hlavním cílem je zprostředkovávat pro širší kulturní veřejnost informace o dění na poli fotografie a současného umění.

Předmět podnikání (vedlejší - doplňkové činnosti):

- výroba, obchod a služby
- vydavatelské a nakladatelské činnosti
- velkoobchod
- maloobchod provozovaný mimo řádné provozovny
- pořádání výstav, veletrhů, přehlídek a obdobných akcí
- pořádání odborných kurzů, školení a jiných vzdělávacích akcí, včetně lektorské činnosti

Kontakt:

Fotograf 07 z.s.
Jungmannova 19/7
110 00 Praha 1, CZ
Tel/Fax: +420 222 942 334
info@fotografnet.cz

II.

Účetnictví a hospodaření účetní jednotky

1. Majetková či smluvní spoluúčast účetní jednotky v jiných společnostech

Spolek nemá žádnou majetkovou či smluvní spoluúčast v jiných společnostech.

2. Zásady hospodaření účetní jednotky

Spolek hospodáří s movitým a nemovitým majetkem; získává finanční prostředky na svou činnost z grantových dotací a příspěvků, sponzorských darů a svou vlastní vedlejší hospodářskou činností (například vydavatelskou, publikační a distribuční činností, pořádáním výstav, seminářů a přednášek).

3. Účetnictví

Účetnictví spolku se řídí zákonem č. 563/1991 Sb., o účetnictví, vyhláškou 504/2002 Sb. ze dne 6. 11. 2002, kterou se provádějí některá ustanovení zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů, pro účetní jednotky, u kterých hlavním předmětem činnosti není podnikání, pokud účtují v soustavě podvojného účetnictví. Účetnictví spolku se řídí dalšími souvisejícími právními předpisy, obecnými účetními metodami, zásadami a způsoby vedení účetnictví a daňové evidence.

Účetní období: běžný kalendářní rok

Účetní závěrka za účetní období:

Rozvaha v plném rozsahu k 31. 12. 2019, vč. Přílohy k účetní závěrce k 31. 12. 2019.

Účetní závěrku doplňují:

Výkaz zisku a ztráty k 31. 12. 2019

Výkazy za nákladová střediska 01 – 12 za období od 01 do 12/2019

Přehled výnosů v členění podle zdrojů za období od 01 do 12/2019

4. Doplnující údaje k Rozvaze v plném rozsahu a k Výkazu zisku a ztráty

Položky významné pro hodnocení majetkové a finanční situace účetní jednotky

Dlouhodobé bankovní úvěry: nebyly žádné

Rozpis přijatých grantových dotací a příspěvků / výnosů:

viz Přehled výnosů v členění podle zdrojů za období od 01 do 12/2019, který doplňuje účetní závěrku spolku.

Přehled výnosů v členění podle zdrojů obsahuje zejména:

- výnosy z vlastní činnosti, tržeb za zboží a služby ke dni 31. 12. 2019
- přijaté grantové dotace a příspěvky v období od 1. 1. do 31. 12. 2019 od poskytovatelů: Ministerstvo kultury ČR, Státní fond kultury ČR, Hlavní město Praha, Městská část Praha 1
- přijaté dary a peněžité plnění od právnických osob a individuálních dárců

Významné události po datu účetní závěrky:

nebyly žádné.

Souhrnná výše majetku neuvedená v Rozvaze v plném rozsahu:

žádná.

Rozpis majetku zatíženého zástavním právem:

není žádný.

Přehled majetku s výrazně rozdílným tržním a účetním ohodnocením:

není žádný.

Investiční majetkové cenné papíry a majetkové účasti:

nejsou žádné.

Celková výše finančních nebo jiných závazků, které nejsou obsaženy v Rozvaze v plném rozsahu:

Finanční ani jiné závazky, které by nebyly obsaženy v rozvaze, se nevyskytují.

Výše odměn, půjček nebo úvěrů poskytnutých členům správní rady a statutárního orgánu:
Členové správní rady a statutárního orgánu neobdrželi žádné odměny a nebyly jim poskytnuty ani půjčky, úvěry, záruky a jiná plnění.

Rozsah, v němž byl výpočet zisku a ztráty ovlivněn způsoby oceňování majetku v průběhu účetního období:
žádný.

Způsob zjištění základu daně z příjmů, použité daňové úlevy a způsoby jejich užití v běžném účetním období, daňové úlevy v předcházejícím zdaňovacím období:
žádné.

Významné položky v Rozvaze v plném rozsahu a ve Výkazu zisku a ztráty:
V průběhu účetního období (od 1. 1. do 31. 12. 2019) nedošlo k významnému posunu u aktivních a pasivních účtů.

5. Způsob zpracování účetních záznamů, způsob a místo jejich úschovy

Účetnictví spolku je na základě řádně uzavřené Smlouvy o vedení účetnictví a daňové evidence vedeno společností (účetní firmou) WATUSI s.r.o.

Originály účetních dokladů a související účetní dokumentace jsou po dobu příslušného účetního období (běžného kalendářního roku), k němuž se vztahují, uloženy v účetní firmě WATUSI s.r.o., po skončení účetního období jsou trvale uloženy v sídle spolku.

6. Způsob oceňování zásob a majetku

Použitá metoda oceňování zásob: nákupními cenami, metoda účtování B

Oceňování majetku: nákupními cenami

Účetní a daňové odpisy:

Odpisový plán účetních odpisů je sestaven tak, že za základ jsou vzaty metody používané při vyčíslování daňových odpisů, účetní a daňové odpisy se rovnají / jsou shodné.

Změny oceňování, odpisování a postupů účtování:

Ve sledovaném účetním období (1. 1. – 31. 12. 2019) nedošlo v účetní jednotce k žádným změnám.

Přepočet cizích měn na českou měnu:

Účetní jednotka používá pro přepočet cizích měn pevný kurz ČNB platný k 1. dni zúčtovacího období.

III. Doplňující údaje

V roce 2019 spolek vykonával svoji hlavní činnost i vedlejší – doplňkové činnosti v souladu se svými stanovami.

Přehled výnosů v členění podle zdrojů v roce 2019

(zaokrouhleno na celé koruny)

Tržby za prodej služeb	100.536 Kč
Tržby za prodej zboží	219.682 Kč
Prodej portfolií	500.000 Kč
Dotace MK ČR – projekt „časopis Fotograf“	650.000 Kč
Dotace MK ČR – projekt „Fotograf Gallery“	1.000.000 Kč
Dotace MK ČR – projekt „Fotograf Festival“	1.150.000 Kč
Dotace MHMP – projekt „ Fotograf Gallery“	600.000 Kč
Dotace MHMP – projekt „Fotograf Festival“	400.000 Kč
Dotace SFK – projekt „časopis Fotograf“	120.000 Kč
Dotace SFK – projekt „Fotograf Festival“	125.000 Kč
Dotace SFK – autorská kniha	70.000 Kč
Dotace městských částí hl. města Prahy	80.000 Kč
Dotace International Visegrad Fund – projekt „Fotograf Residency“	398.209 Kč
Nadační příspěvky	41.500 Kč
Zahraniční příspěvky a dotace	163.088 Kč
Celkem výnosy v roce 2019	5.618.015 Kč

Podpora

Časopis Fotograf je vydáván za finanční podpory Ministerstva kultury České republiky a Státního fondu kultury České republiky.

Fotograf Gallery je podporována z grantů hl. m. Prahy, městské části Praha 1 a Ministerstva kultury České republiky.

Fotograf Festival se koná pod záštitou primátorky hl. m. Prahy Hany Třeštíkové a za podpory hlavního města Prahy, Ministerstva kultury České republiky a Státního fondu kultury České republiky.

Děkujeme PPF Art a.s.

Děkujeme všem spolupracovníkům, dobrovolníkům, příznivcům a čtenářům.